

ת"פ 2020/07/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נאסר סיאם, הנאשם

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 2020-07-15 מדינת ישראל נ' סיאם
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

נאסר סיאם - הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הפרעה לעובד ציבורי, עבירה לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין ותקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום, ביום 16.11.14 בשעה 21:00 לערך הגיעו מפקחי משרד החקלאות (יחידת הפיצו"ח) אלעזר יעקב ורקוביצקי שי (להלן: "**המפקחים**" / "**מתלוננים**"), אנשי יחידת הפיצוח של משרד החקלאות, לשער הגיא לצורך תפיסת משאית שנתפסה לאחר דיווח אודות הברחת ירקות משטחי הרשות ובה נהג הנאשם.

באותן הנסיבות נכנס רקוביצקי למשאית והוביל אותה למגרש רכבים ברחוב בזל בפתח תקווה (להלן: "**המגרש**"), כאשר אלעזר נוסע ברכב הפיקוח בעקבות המשאית.

לאחר הגעת המשאית למגרש, נתבקש הנאשם למסור למתלוננים את הקוד של המשאית וסרב לעשות כן וכשנתבקש למסור לידי אלעזר את מפתח המשאית, מסר לו מפתח אחר.

מיד ובסמוך החביא הנאשם מסמכים בתוך מכנסיו וכשהמתלוננים ביקשו ממנו שימסור את המסמכים שהחביא, החל הנאשם להתפרע, בעט במתלוננים והכה אותם במכות אגרוף.

באותן הנסיבות, הכה הנאשם את המתלונן אלעזר באגרופים בראשו ובבטנו, ובעט בו בפלג גופו התחתון אז נאלצו המתלוננים לרתק את הנאשם ארצה, עד שנרגע. בהמשך כשליוו המתלוננים את הנאשם לכיוון היציאה מן המגרש, איים עליהם הנאשם באומרו "כשתגיעו למזרח ירושלים נשחט אתכם".

עמוד 1

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לאלעזר חבלה מדממת ונפיחות במצחו.

המענה לכתב האישום

במענה לכתב האישום מיום 21.6.16 נטען, כי עסקינן בחיפוש לא חוקי. הנאשם הוא שהותקף אך לא תקף את המתלוננים, וכי התקיפה המיוחסת לנאשם נבעה מבקשת מסמכים שהמתלוננים ביקשו בהעדר סמכות. בישיבה מיום 6.9.16 הוסיפה ההגנה, כי המפקחים פעלו ללא סמכות, הוכחשה תקיפתם. ההגנה לא חלקה על החשד, כי המשאית מבריחה פירות וירקות משטחי הרשות.

טענות ההגנה בתמצית

בפי ההגנה מספר טענות.

- א. **החיפוש** שנערך על גופו של הנאשם לתפיסת מסמכים נערך שלא כדין. בהעדר מקור סמכות לא היו רשאים המתלוננים לערוך חיפוש על גופו או לקחת מסמכים.
- ראשית, חיפוש נערך בעת עיכוב הרכב במחסום על ידי הצוות הראשון ולא הייתה כל עילה לעריכת החיפוש הנוסף לתפיסת המסמכים שהיו בידי הנאשם. סמכות החיפוש היא צמודה לסמכות עצירתו של כלי התובלה. עילת החיפוש בעיכוב במחסום לא תקפה לחיפוש נוסף על ידי המתלוננים.
- שנית, תפקידם של המתלוננים היה ללוות את הרכב למגרש, תפקיד מנהלי בלבד. בהעדר סמכות חוקית לעריכת החיפוש, תפיסת המסמכים הייתה בבחינת התנכלות לנאשם. מטרת הפניה לנאשם ותקיפתו היו לצורך קבלת המסמכים ממנו ולכן הנאשם היה רשאי להתנגד לחיפוש.
- שלישית, לא היה למתלוננים כל צורך במסמכים שדרשו מהנאשם.
- ב. משפעלו המתלוננים בחוסר סמכות, הרי שלא ביצעו תפקידם ועל כן לא מתקיימים יסודות העבירה של הפרעה לעובד ציבור.
- ג. עומדת לנאשם הגנת **טעות במצב דברים**, מאחר שהנאשם פעל כפי שפעל מתוך הנחה שהמתלוננים אינם מבצעים תפקידם כדין.
- הנאשם הכחיש, כי תקף את המתלוננים או איים עליהם אך ככל שיקבע שביצע את המעשים ביקש לקבוע שאלה בוצעו מתוך הנחה מוטעית של הנאשם, כי המתלוננים פועלים ללא סמכות.
- ד. אין לתת אמון בגרסת המתלוננים בנקודות מהותיות בתיק; היוזמה להזמין משטרה לא הייתה של המתלוננים, לפי רקוביזקי דודו של הנאשם עירב את המשטרה שלא לצורך; סיפור חסימת שער המגרש;

טענות המתלוננים לגבי קוד המשאית מופרכות; המכה עם המרפק לאלעזר שאין לה זכר; הפרזות רקוביצקי לגבי השתוללות הדוד בנהיגה ומבטים מפחידים במהלך הנסיעה למגרש; הטענה שהנאשם היכה באגרופ באלעזר והקריאה של רקוביצקי לאלעזר כדי שיפעיל כוח ויגרום לנאשם למסור את המסמכים.

ה. **מחדלי חקירה** הנעוצים בכך שאלעזר שהינו המתלונן הוא שלקח את הסרטונים מהמגרש והביאם למשטרה; פנקס ותעודת משלוח שנלקחו על ידי המתלוננים אבדו ככל הנראה; לא בדקו אם אכן יש למשאית קוד ולא נערכה בדיקת DNA לדם שהיה על מעילו של הנאשם לברר אם מדובר בדם של אלעזר או של הנאשם. כמו- כן המפקחים נחקרו כמתלוננים והנאשם כחשוד והם נחקרו באזהרה רק בחלוף תקופה ארוכה.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

אין מחלוקת בין הצדדים, כי המשאית עוכבה במחסום אזעיים על ידי מפקחים של משרד החקלאות והיא הועברה לטיפולם של המתלוננים לצורך ליוויה למגרש בפתח תקווה בהעדר מקום במגרש בירושלים. המפקח רקוביצקי נסע עם הנאשם במשאית, בעוד המפקח אלעזר נוסע לפניו, ודודו של הנאשם זאכריה סיאם (להלן: "הדוד") נסע אחריהם.

אין חולק, כי עם הגעתם למגרש בפתח תקווה הנאשם התבקש למסור מסמכים אותם סירב למסור. הצדדים נחלקו בשאלה מה אירע לאחר שהנאשם סירב למסור את המסמכים.

ראיות המאשימה

מטעם המאשימה העידו אופיר ארמי, אפרים כהני, יעקב אלעזר, רשף עוז, עינב כהן ושי רקוביצקי.

כן הוגשו הראיות ת/1 עד ת/23.

ת/5, דו"ח צפיה של אפרים כהני לסרטונים ב-ת/3.

ת/6, הרשאה וצו הענקת סמכויות למתלוננים בחתימת השר לבטחון הפנים.

ת/7, תעודות מינוי מפקח ביחידה המרכזית לאכיפה וחקירות (פיצו"ח) על שם המתלוננים שתוקפה עד ליום 19.9.15.

ת/9, מזכר אודות ניסיון לזמן הנאשם לחקירה נוספת ללא הצלחה.

ת/14, דו"ח צפייה של השוטר רשף עוז בסרט ממצלמה 6 (ת/4).

ת/15, מזכר השוטר אבינועם צדק מיום 11.4.16 אודות שיחה עם ראש אגף מודיעין פיצו"ח בו נמסר שלא נמצא כל תיעוד לאירוע מיום 16.11.14.

ת/18, מזכר ופלט לפיו השיחה הראשונה למוקד 100 הייתה מאלעזר ואחר כך מדודו של הנאשם.

ת/19, הקלטה של השיחות למוקד 100. יצוין, כי המפורט ב-ת/17 משקף את הנאמר בהקלטות.

ראיות ההגנה

מטעם ההגנה העידו הנאשם, זאכריה סיאם דודו ויוסף סיאם אביו וכן הוגשו המסמכים נ/1 עד נ/14.

נ/12, כרטיס עבודה והזמנה למשאית האמורה ממוסך דוידוב מיום 29.11.13 בה ברובריקה של אזעקה לא נרשם דבר כראיה לכך שאין קוד במשאית.

נ/13, אישור ביטול רישיון הרכב של המשאית מיום 15.2.17 עקב העברתה לרשות הפלשתינית.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 20 לחוק הרשות לפיקוח חקלאי, תשמ"ח-1988 (להלן: "החוק") שעניינו "סמכויות מפקח" קובע כך:

"(א) **היה למפקח יסוד סביר להניח שהדבר דרוש לביצועו של הפיקוח החקלאי, מוסמך הוא -**

(1) לעצור כל כלי הובלה ולערוך בו חיפוש;

(2) להיכנס לכל מקום ולערוך בו חיפוש, אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך, והוראות סעיפים 26 עד 28 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, יחולו, בשינויים המחוייבים, על חיפוש לפי פסקה זו;

(3) לתפוס כל חפץ, אם יש למפקח יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה שחל עליה הפיקוח החקלאי, ורשאי הוא לתפוס חמרי אריזה או מסמכים העשויים, לדעתו, לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור.

(ב) לענין פרק זה, "חפץ" - לרבות כלי הובלה, בעל חיים, בשר, צמח וכל תוצרת חקלאית.

(ג) **מפקח שהוסמך כאמור בסעיף 19(ב), רשאי לחקור כל אדם בשל עבירה שלענינה חל הפיקוח החקלאי;** על החקירה יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות).

סעיף 21 שכותרתו "חובה למסור מידע ודוגמאות" מוסיף:

"(א) **חייב אדם למסור למפקח, לפי דרישתו, ידיעות, דוגמאות, פנקסים ושאר תעודות שלדעת המפקח יש במסירתם כדי להבטיח ביצועו של הפיקוח החקלאי;** דרש המפקח דוגמאות - הן ימסרו לו ללא תשלום."

העבירות על חוק העונשין:

עבירת האיומים:

192. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

הפרעה לעובד ציבור:

"288א. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה:

(1) מפריע ביוזעין לעובד הציבור או למי שהוסמך למלא תפקיד של עובד הציבור במילוי תפקידו על פי דין;"

תקיפת עובד ציבור:

"382א. (א) התוקף עובד הציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי דין או מי שנותן שירות לציבור מטעם גוף המספק שירות לציבור, והתקיפה קשורה למילוי חובתו או תפקידו של הנתקף, דינו - מאסר שלוש שנים".

דין והכרעה

לאחר שמיעת הראיות, הסיכומים ובחינת העדויות שהובאו בפניי, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את העבירות המיוחסות לנאשם מעל לכל ספק סביר באופן שהנאשם סירב למסור למתלוננים את קוד המשאית, מסר להם מפתח אחר ולא זה של המשאית, התפרע את התבקש למסור את המסמכים המפתח והקוד למשאית תקף את אלעזר במצחו וגרם לו לחבלה ואיים עליהם במילים "כשתגיעו למזרח ירושלים נשחט אתכם" ומזכה אותו מיתר מעשי התקיפה ואלה נימוקי.

יאמר כבר עתה, כי עדויות המתלוננים וגם הנאשם ודודו סתרו בחלקם את מה שנראה בסרטוני מצלמות האבטחה מהמגרש (ת/3 ו- ת/4).

ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 4383/06, 9484/06 דנינו ואח' נגד מדינת ישראל (25.1.12) שם קבע בית המשפט העליון, כי ככל שהדבר מתאפשר על בית המשפט לקבל כעדות רק אותו חלק מן העדות שנראה לו מהימן ולדחות את החלקים שנראים לו כלא מהימנים. בע"פ 511/11, 543/11, 553/11 מריסאת ואח' נגד מדינת ישראל (14.3.12) נקבע על ידי בית המשפט העליון, כי לא כל עד שמשקר או טועה בחלקים מעדותו, יש לקבוע כי אינו דובר אמת בגרסתו המרכזית, ועל בית המשפט לעשות "פליגין דיבורא" ולבור את התבן מן הבר.

משכך, מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה, כי אין לדחות העדויות כליל ויש לברור מהם את הראוי לאמון, אך הדבר נכון לעדים מטעם התביעה כמו העדים מטעם ההגנה.

בענייננו, אין חולק, כי חלקים מהתקיפות הנטענות על ידי המתלוננים והנאשם לא מתועדות בסרטונים המתועדים ב-ת/3 ו- ת/4. אין גם חולק, כי הנאשם סירב למסור את המסמכים, וכי בתום האירוע המפקח אלעזר היה חבול במצחו והנאשם עם שריטות באזור פניו וצווארו.

נקודת המוצא בהכרעת הדין הנה הצילומים ממצלמות האבטחה ויתר הדברים יושלמו מהעדויות שנשמעו בתיק ככל שאלה מתיישבות עם המתועד בצילומים ועם הגיונם של הדברים.

א. הסרטונים ממצלמות האבטחה במגרש- ת/3 ו- ת/4

ת/3 מכיל שישה סרטונים ממצלמות האבטחה במגרש.

סרטון מספר 225004 עוסק במפגש שבין אלעזר לדודו של הנאשם בכניסה למגרש.

המשאית נכנסה וחנתה בקצה המגרש. בדקה 22:53:37 הדוד מתקשר ומשוחח בטלפון הנייד כשמבטו כל העת לעבר המשאית.

בדקה 22:55:25 אלעזר נוגע בכתפו של הדוד בידו הימנית ועם ידו השמאלית מצביע לכיוון השער. הדוד מתחיל ללכת ואז נעצר ואלעזר שוב שם יד על כתפו של הדוד ומצביע עם יד שמאל לעבר השער ואז דוחף את הדוד שמסתובב אליו והם מדברים ביניהם, אלעזר ממשיך להצביע על השער והם הולכים לכיוון השער. אלעזר חוזר פנימה בהמשך.

בדקה 22:57:39 אלעזר הולך לעבר המשאית ולא ניתן לראות את המתרחש ליד המשאית. יצוין, כי יש אדם נוסף עם תיק על גבו שהולך לכיוון המשאית ולא ברור מה הקשר שלו למקום ולאירוע אך ברור שהוא ער למה שקורה ליד המשאית ומסתכל לשם. אין בחומר הראיות עדות של האיש.

בדקה 23:04:17 המפקחים והנאשם מגיעים לכיוון המשרד/השער. הנאשם הולך לכיוון השער והמפקחים נכנסים למשרד שנמצא בסמוך לשער.

דקה 23:06:08 הנאשם נכנס לתוך המגרש ומתיישב על הרצפה. בדקה 23:07:03 הנאשם נראה שכוב על הרצפה.

בדקה 23:20:00 מגיעים שוטרים מקום, משוחחים עם המפקחים ליד המשרד וניגשים לנאשם ששוכב על הרצפה. בדקה 23:24:08 הנאשם עומד ואז מתיישב שוב.

סרטון מספר 225024 עניינו של שאלת חסימת השער על ידי דודו של הנאשם.

מגיע לשער רכב לבן של יחידת הפיצו"ח, עוצר לפני השער פותח אותו מתקדם ועוצר מחוץ למגרש. **המשאית נכנסת בשער ורכבו של הדוד עוצר בכניסה לחניה באופן החוסם את הכניסה.**

הדוד נכנס בשער, השומר סוגר את השער. בדקה 22:55:59 הדוד יוצא מהשער בעודו מדבר בטלפון הנייד וסוגרים את השער אחריו והוא ממשיך לדבר בטלפון הנייד.

סרטון מספר 230002 הנו תיעוד התקיפה אך באופן חלקי בלבד.

עמוד 6

בדקה 23:00:03 אלעזר עומד ליד המשאית ומסתכל למטה, רואים רגליים על רצפה. רכב אפור מסתיר את הנאשם ואת רקוביצקי שנמצאים על הרצפה.

אלעזר מרים מסמך מהרצפה, רקוביצקי קם מהרצפה וכך גם הנאשם.

הנאשם מחפש משהו. המפקחים הולכים והנאשם מתכופף ומחפש משהו על הרצפה, בין הרכב למשאית.
בדקה 23:03:11 אחד המפקחים חוזר ונותן לנאשם מכשיר והוא מתכופף וממשיך לחפש. בדקה 23:03:40 שלושתם הולכים יחד.

יצוין, כי מדובר בתיעוד חלקי והחלק הראשון של האירוע מתועד ב-ת/4, שיפורט להלן.

סרטון מספר 230012 מתייחס לטענה, כי הדוד סימן לנאשם לשכב.

בדקה 23:00:14 הדוד עומד מחוץ למגרש ליד רכבו שחוסם את שער הכניסה.

בדקה 23:04:40 הנאשם מגיע לשער ומדבר עם דודו. בדקה 23:05:25 הדוד מתקשר והנאשם כל העת ליד השער מתהלך (האיש עם התיק הולך עם אופניו לאחר שהשומר פותח לו את השער). **הדוד נכנס חלקית בשער הפתוח וסימן לנאשם עם היד "למטה" והנאשם התיישב** (בדקה 23:06:07) **הדוד התקשר ותוך כדי סימן לנאשם עם היד בתנועה ואז הנאשם נשכב על גבו** והדוד יוצא מהשער ואז מגיע אחד המפקחים שמדבר בטלפון מדבר עם השומר וזה סוגר את השער.

בדקה 23:18:18 השומר מדבר עם הדוד.

בדקה 23:19:10 המפקחים ניגשים לשער, השוטרים מגיעים, חלק נכנסו וחלק נשארו עם הדוד. הדוד מדבר עם אחד השוטרים.

בדקה 23:20:16 מגיע מד"א וניגשים לנאשם שעדיין שוכב על הרצפה.

בדקה 23:28:18 הדוד ואיש מד"א עוזרים לנאשם לקום, הדוד מחזיק את הנאשם ואחר כך הנאשם עומד בכוחות עצמו. הדוד השוטרים ואיש מד"א משוחחים ואז בדקה 23:28:35 הנאשם מתיישב לבדו. הדוד והשוטר עומדים ומשוחחים ארוכות.

בדקה 23:28:35 מגיעים עוד 2 שוטרים, איש מד"א עומד בצד. הדוד מנהל את העניינים.

סרטונים מספר 232544 ו- 232935 הם צילומים לאחר הגעת השוטרים ואין בהם לשפוך אור על האירועים שבמחלוקת.

4/ת הנו הסרטון ממצלמה 6 אשר מתעד את אירוע התקיפה, אם כי גם הוא באופן חלקי ביחס לטענות הצדדים.

בדקה 22:52:37 המשאית מגיעה וחונה ליד הרכב האפור.

עמוד 7

דקה 22:58:21 מפקח מגיע למשאית, הנאשם ירד מהמשאית, המפקח מושיט יד לקחת מסמכים שיש בידי הנאשם, בדקה 22:58:42 הם יוצאים מהפריים וחוזרים שניה אחרי בדקה 22:58:43 כשהם אוחזים אחד בשני והנאשם עם גבו למשאית. אלעזר מצמיד את הנאשם למשאית והנאשם עושה תנועה עם ראשו לעבר אלעזר ואז מצטרף רקוביצקי שאוחז בנאשם בחיבוק מאחור באזור הצוואר והשניים נופלים יחד לרצפה. הרכב האפור מסתיר את ההתרחשות על הרצפה. רקוביצקי והנאשם אוחזים אחד בשני ואלעזר מתרומם עם מסמכים בידו ורקוביצקי נשאר על הרצפה עם הנאשם.

רואים תנועת רגליים של הנאשם ששכוב על הרצפה בעוד אלעזר עומד ומסתכל עליהם.

הנאשם מרותק לרצפה מדקה 22:59:19 עד דקה 23:00:22.

בדקה 23:00:22 רקוביצקי קם ואחריו גם הנאשם. אלעזר אוסף משהו מהרצפה והנאשם מחפש משהו. רקוביצקי עומד ליד הנאשם ומדבר איתו.

ההמשך זהה למצולם בסרטון 230002 מ- ת/3 שפורט לעיל.

ב. יתר העדויות והראיות

עדות המפקח יעקב אלעזר בבית המשפט

העד סיפר על סמכויות המפקח ועל הפעולות שנקטו בתיק זה:

"יש עיכוב, חקירה באזהרה וכל נושא של הברחות, של מוצרים מן החי ומן הצומח. נכנסים למדינת ישראל שלא כחוק" (עמ' 11 שורות 10-11). הוגשו ת/6 ו- ת/7.

לאחר שפגשו בנאשם הודיעו לו שהוא מעוכב והורו לו להתלוות אליהם למגרש, לדבריו הם מילאו דו"ח בסמוך לזמן מילוי יתר הטפסים. לא ראה את דו"ח העיכוב של המפקח ממחסום אזעיים (עמ' 23-24).

אישר שתפקידם היה להסגיר המשאית "כן, התפקיד שלי היה לקחת את המשאית בבטחה למגרש, שלא ייעשה שימוש לרעה בתוצרת או למשאית שתברח לנו ואם הייתי מוצא צורך לחקור אותו בשנית, אז הייתי חוקר אותו. זה לא התאפשר לי בגלל המכות" (עמ' 24 שורות 28-30).

לדבריו המסמכים שנלקחו מהנאשם מצויים בידיהם ולא אבדו (עמ' 25).

הכחיש שעשו שימוש כח כדי לקחת המסמכים מידי הנאשם "ממש לא. הפעלתי כוח סביר אחרי האלימות כלפיי, כדי למנוע את המשך ההשתוללות. הייתי יכול לחכות לשוטרים שיוציאו ממנו את הפנקס" (עמ' 25 שורה 8). לדבריו אינו זקוק לשוטר על מנת לבצע חיפוש (עמ' 25 שורה 11). עוד הוסיף "אני אמרתי שהייתי יכול לחכות לשוטרים, שיוציאו ממנו את הפנקס, אבל הפנקס עף ממנו" (עמ' 25 שורה 13). לדבריו נצמד לנאשם לא כדי לקחת את הפנקס אלא כדי למנוע ממנו להשתולל (עמ' 25 שורה 17 וכן עמ' 26 שורה 29). הניח שנעשה חיפוש במשאית על ידי המפקחים הקודמים אך הוא מקצועי ולכן גם מצא דברים שקודמיו לא מצאו (עמ' 25).

לגבי התקיפה על ידי הנאשם סיפר:

"... ניגשתי לדלפק המשרד כדי לטפל בניירת של הרכב ואז שי קרא לי. שי הוא השותף שלי לצוות. ניגשתי אליו והוא טען שהנהג החביא איזה שהוא פנקס, ניירת, בתוך התחתונים שלו. ביקשתי ממנו את הניירת, הוא סירב. הוא היה בסערת רגשות, כי שי ביקש ממנו את המפתחות של האוטו. אני ביקשתי ממנו את הקוד ואת המפתחות והוא סירב. ביקשתי שהוא ייתן לי את מה שהוא החביא בתוך המכנסים וזה תוך כדי שהוא מקלל. **בשלב מסוים, כשנצמדנו אליו אני ושי, ביקשנו ממנו שימסור את המפתחות והוא התחיל להתפרע ולשלוף אגרופים ובעיטות. אני נפצעתי בראש וירד לי דם. ריתקנו אותו לרצפה ומצאנו את הפנקס מחוץ לגוף שלו, על הרצפה.** בשלב מסוים, שי אמר לו שיירגע וראיתי ששי מסתדר איתו, אז קמתי ולא התערבתי יותר. ראיתי מפתחות שהוא זרק ואז ראיתי שאלו לא מפתחות המשאית. אחרי שהוא נרגע, אז שי הרפה ממנו והוא ביקש את הטלפון כי כביכול נפל לו כסף. נתנו לו את הטלפון והוא חיפש שם כסף. בדיעבד, הוא חיפש את המפתחות של האוטו, שהוא זרק אותם מתחת למשאית, ליד הגלגל. בדיעבד, אני מצאתי את המפתחות. ביקשתי ממנו שיתלווה אלינו מחוץ למגרש, הסגרנו את הרכב, היינו צריכים למלא ניירת, היינו צריכים שטח סטרילי לאוטו שלא ישבשו ושלא יעלימו ניירת שזקוקה לנו להוכיח שהסחורה מקורה בשטחי האוטונומיה, לכן אמרתי לו להתלוות אלינו מחוץ למגרש" (עמ' 11 שורה 18 עד עמ' 12 שורה 15).

עוד הוסיף על התקיפה, כי "כשמקבלים מכות, זה כמו פלופלו. חוטפים מכות בכל הגוף והעיקרית הייתה במצח, שם נפתח לי הראש. נפתח לי הראש במקום שאני מצביע עליו כעת (במרכז המצח)" (עמ' 13 שורות 1-2).

העד נשאל האם הנאשם היכה אותו לפני או אחרי שנפל לרצפה והשיב "אני לא יודע באיזה שלב של הבלאגן" (עמ' 21 שורה 7).

ובהמשך הוצג לו הסרטון והתבקש להסביר באיזה שלב הנאשם בעט והיכה באגרופים והשיב "... אחרי שביקשתי ממנו את הניירת, החשוד התכופף, לוקח דבר מה שאין לי מושג מהו ואז אני חוטף ממנו את המכות. אני נאלץ להצמיד אותו למשאית ולהוריד אותו למטה. שי ראה את התרחיש ועזר לי. ברגע שראיתי ששי ריתק אותי, אז ניתקתי מגע ונעמדתי בצד. אם הייתי רוצה להרביץ לו, אז הייתי מרביץ לו. כשהוא על הרצפה, לקחתי ממנו את הטלפון ואת הניירת.

...

הנהג הוצמד על ידי. ברגע שחטפתי אגרופים במצח ובעיטה עם הברך והיו כל מיני השתוללויות, נאלצתי למשוך אותו מהכתפיים ולהצמיד אותו למשאית" (עמ' 21 שורה 23 עד עמ' 22 שורה 2).

ובהמשך:

"ש. באיזה שלב קיבלת את המכה בראש.

ת. לפני ההצמדה למשאית.

ש. אתה בטוח ב-100%?

ת. כן, במיליון אחוז".

הוטח בו שלפני כן סיפר שהמכה לראש הייתה אחרי שהנאשם הוצמד למשאית והשיב "המכה בראש הייתה לפני ההצמדה ורואים בבירור גם אחרי ההצמדה, שזה האיבר שהיה פנוי וזה היה עם הראש שלו. רואים יפה מאוד את הנגיחה שהוא נתן לי. רואים יפה מאוד שהוא נתן לי נגיחה גם אחרי שהצמדתי אותו. היו כמה נגיחות חברי המלומד" (עמ' 22 שורות 8-21).

לגבי אי הדיוקים בסדר הפעולות הסביר "כשאתה מקבל אגרופים, בעיטות, נגיחות, מרפקים וכל תנועה אלימה אחרת, אז אתה לא מכניס את זה בסרט מונוטוני, זה לא בסדר פעולות" (עמ' 22).

לא ידע לומר מדוע לא סיפר על הנגיחה בראש בהודעתו הראשונה ולא יודע לומר האם עיקר המכות היה לפני ההצמדה למשאית או אחרי (עמ' 22).

אישר האמור בהודעתו "... שאחרי קיבלתי מכה ליד הקבינה של המשאית, הצמדתי אותו למשאית, אז הרגליים שלו היו חופשיות לבעוט והראש שלו נגח בי" (עמ' 23 שורות 10-11).

אישר, כי הוא מכיר את מנהל המגרש אליו הובלה המשאית (עמ' 14). הכחיש היכרות קודמת עם המעורבים או משפחת סיאם בכלל, רק שמע עליהם (עמ' 16-17).

ראה את הדוד מסמן לנאשם לשכב והאיומים (עמ' 12 וכן עמ' 13 שורה 9).

לאחר רענון זיכרון סיפר, כי בעת שליווה את הדוד החוצה ביקש ממנו את הקוד למשאית וזה אמר שלא ימסור את הקוד ואת המפתחות, וכי הדוד התקשר אל הנאשם ואמר לו שלא ייתן את הקוד למשאית (עמ' 12).

דו"ח אירוע שנערך על ידי אלעזר יעקב מיום 16.11.14 (נ/9)

האמור בדו"ח לגבי התנהגות הדו"ח ודרישת העד, כי יצא מהמגרש מתיישבת עם המתועד ב-ת/4.

הדוד סירב לתת את הקוד למשאית ואמר שיתן את הקוד רק אחרי שישחררו את המשאית.

הדוד אמר לנהג שלא יתן את הקוד ושיוציא משהו מהמשאית.

רקוביצקי קרא לו ואמר לו שהנאשם החביא מסמכים בתחתונו. הוא ביקש ממנו את הקוד ואת מפתחות המשאית אך הנאשם נתן לו מפתח אחר. הם ביקשו ממנו את מה שהחביא בתחתונו והוא סירב "תוך איומים ודחיפות" ואז שניהם נאלצו להוריד אותו לרצפה תוך כדי שהנאשם מכה "באגרופים ובעיטות לפני ולכל חלקי גופי", הנאשם המשיך להשתולל ורקוביצקי שחרר אותו לאחר שנרגע.

כאשר הגיעו עם הנאשם ליציאה מהמגרש הוא סיפר לדודו שהרביצו לו וזה הנחה אותו לשכב על רצפה עד להגעת האמבולנס.

בזמן ההמתנה למשטרה הלך למשאית וחיפש מה נפל לנאשם ומצא מפתח שתאם למשאית.

עדוּתו של יעקב אלעזר במשטרה מיום 17.11.14 (נ/6)

כשהגיעו למגרש, הרכב הנוסף "וחסם את השער של המגרש, נכנס רגלית לתוך המגרש. אני ביקשתי ממנו לצאת מהמגרש הוא איים עלי שאם לא היו מצלמות הוא היה מרביץ לי". הוא ביקש ממנו את הקוד אך זה אמר שיתן את הקוד רק כשתשחרר המשאית כמו כן **התקשר אל הנהג ואמר לו לא לתת את הקוד של המשאית** (שורות 7-10). הוא ביקש ממנו להזיז את הרכב אך זה התעלם ממנו.

על מה שאירע עם הנאשם סיפר "כשהלכתי לדלפק לטפל בניירות, **שי קרא לי מקצה המגרש אפה שהוא החנה את המשאית, הגעתי לשם אני ביקשתי מהנהג את המפתח של המשאית הוא נתן לי מפתח שלא שייך למשאית. שי אמר לי שהוא מכניס ניירות לתוך המכנסיים שלו. אני ביקשתי מהנהג שיתן לי את מה שהוא הכניס למכנסיים הוא סרב, והתחיל להשתולל, הוא בעט בי ובשי נתן לנו אגרופים. הוא נתן לי אגרופים לראש ולבטן ובעט לי לחלק תחתון של הגוף. אני ושי נאלצנו לרתק אותו לרצפה, הפלנו אותו לרצפה והחזקנו אותו עם הידיים שלנו על הכתפיים שלו, שי אמר לו להירגע ואז הנהג אמר שהוא רגוע. ראינו שעף לו מהמכנס פנקס ובדיעבד ראינו גם את המפתח של המשאית"** (שורות 12-18).

בהמשך התלווה אליהם הנאשם תוך אמירת איומים "כשתגיעו למזרח ירושלים נשחט אתכם" (שורה 20) וציין, כי עבודתם היא גם במזרח ירושלים והסביבה משם מבריחים את התוצרת מהרשות.

האחר שאל את הנהג אם הוא נתן להם את הקוד למשאית וזה השיב בשלילה וסיפר לו שהם הרביצו לו ואז שמע אותו אומר לו "תשכב על הרצפה ואל תצא מהמגרש תעשה כאילו אתה מתעלף. הנהג נשכב על הרצפה. אני התקשרתי למשטרה והגיעו השוטרים" (שורות 21-23).

השוטר ראה דם על המעיל של הנהג ושאל אותו ממה זה והוא ענה שזה מהפה שלו (שורה 24).

החוקרת מבחינה בחבלה במצח של המתלונן עם דם ונפיחות.

על טענת הנאשם כי הותקף על ידי המפקחים "בשום פנים ואופן, רק הורדנו אותו לרצפה ואחזנו בו שנירגע. ברגע שהוא נרגע שחררנו אותו. הוא קם והלך עצמאית לשער" (שורות 28-29).

חקירה באזהרה של יעקב אלעזר במשטרה מיום 2.3.15 (נ/8)

הוצג לו סרטון 225205 מיום האירוע, כי הנאשם סירב למסור את הניירת ואת המפתחות "הוא התחיל להתפרע עם הידיים שלו לכל עבר רואים את זה בצילום, ואז אני הצמדתי אותו למשאית כדי שיירגע, ואז הוא נתן לי נגיחה ומכה לראש שלי, הוא ממש פתח לי את הראש, ורואים את זה בצילום, הוא ממשיך לדחוף ולהכות עם ידי אותי ואת שי, ואז הורדנו אותו לרצפה. ואז שי ריתק אותו לרצפה" ואז הם תפסו את הניירת ואת המפתח של

המשאית (שורות 9-16).

לא ראה שהנאשם החביא מסמכים בתחתונים "המסמכים שלו היו בידיים שלו כשהוא היה מרותק" (שורה 18).

נשאל על הרגעים בצילום בהם הוא עומד בצד ומביט בנעשה בעוד רקוביצקי והנאשם על הרצפה ורגליו זזות לכל עבר אך הרכב מסתיר את הנעשה "הוא המשיך להתפרע, בועט ומכה לכל עבר, ושי ריתק אותו לרצפה, ושי מפציר בו פעם אחר פעם להירגע, שי פשוט שכב עליו כדי לרתקו לרצפה, האזיקים שלנו לצערי היו בניידת, ולכן הוא לא נאזק. אני מציין שהוא הפעיל המון כוח, ואם היינו צריכים לאזוק אותו במידה והאזיקים היו בידנו, היינו צריכים להשתמש בהמון כוח מאחר והוא ממש התפרע" (שורות 19-24).

הכחיש שתקפו את הנאשם. הם השאירו אותו לבד לחפש את הדברים שלו שטען שנפלו לו והם הלכו למשרד. כשראו שהוא מתעכב חזרו אליו והורו לו להתלוות אליהם למשרד והוא הלך איתם. בהמשך חזר לשם כדי לעשות חיפוש במשאית, לא רואים את זה בצילומים אך הוא מצא את מפתחות המשאית זרוקים על הרצפה.

לסיכום, אני מקבלת את גרסתו של העד הנתמכת בסרטון ת/4 לפיה הנאשם סירב למסור את המסמכים, השתולל ותקף את העד וגרם לו חבלה במצחו.

איני מקבלת טענות העד, כי דודו של הנאשם חסם את הכניסה למגרש עם רכבו וכי זה תקף אותו עת נתבקש לצאת מהמגרש. על פי המתועד בסרטוני האבטחה הדוד הגיע לשער לאחר כניסת המשאית ורק אז העמיד את רכבו באופן החוסם את השער. כמו-כן הדוד לא עזב את המקום לבקשת אלעזר והיה צורך לדחוף אותו החוצה אך זה לא נקט באלימות כלפי אלעזר.

עדות המפקח שי רקוביצקי בבית המשפט

על מה שאירע לאחר הגעתם למגרש סיפר כך:

"... רכב הפורד הגיע לפנינו וחסם את פתח המגרש. הובלתי את המשאית מהכניסה האחורית של המגרש... ביקשתי ממנו את מפתחות הרכב ואת רישיונות הרכב, זוהי פרוצדורה רגילה שאני מבצעים. בשלב זה נאסר קיבל שיחת טלפון, ואני ירדתי מהמשאית וביקשתי כי ירד יחד איתי מהמשאית. הגעתי לדלת של הנהג לדלת שלידה ישב נאסר, והבחנתי כי הוא מחפש בתא הכפפות ומתחת לכיסא משהו, לא ידעתי בשלב זה מה, ואז הבחנתי כי הוא מוציא שני מסמכים, שאותם הוא תחב לתוך מכנסיו, ביקשתי ממנו את המסמכים שיתן לי אותם, לאחר שחשבתי כי הם קשורים לחקירת האירוע. נאסר ענה לי מי אתה בכלל אני לא נותן לך שום דבר.

גם את מפתחות המשאית, ואת מסמכי המשאית לא הסכים לתת לי. גם את ת.ז. שלו לא הסכים לתת לי. בשלב זה קראתי לשותף שלי יעקב אלעזר שיתקרב לעברי והוא עמד בשער הקדמי של המגרש.

...שיעקב הגיע, ביקשנו ממנו מנאסר ביחד, שיתן את אותם חפצים את המסמכים מפתחות רישיונות ותעודה מזהה שלו, על מנת להמשיך עם הליך האירוע לבצע חקירה ראשונית.

בשלב זה נאסר הולם ביעקב, תוקף אותו, ואת התוצאה מכך פוצע אותו במצחו. פונה אלי ודוחף אותי לכיוון רכב

פרטי שהיה ממוקם מאחוריי. והוא התחיל להשתולל לשלוח ידיים רגליים לכל כיוון.

חיבוקתי אותו עם שני ידיים, והפלתי אותו על הרצפה, כדי שיפסיק להתפרע ולהשתולל. ... שהיינו על הרצפה... וכל הזמן הזה הוא אמר לי "תגיעו למזרח ירושלים אני אשחט אתכם". בשלב מסוים אמר שהוא רגוע. ברגע ששחררתי אותו גם יעקב וגם אני זיהינו על הרצפה תוך שהוא השתולל את מפתחות המשאית, ומסמך שהיה מעין תעודת משלוח או חשבונית על שם סיטונאי בשם צדוק לוי שהיא חתומה וריקה. אותה כמובן תפסנו ולקחנו כדי להמשיך איתה את החקירה" עמ' 38 שורה 5 עד עמ' 39 שורה 1).

לדבריו חיבק את הנאשם אך לא הצמידו למשאית (עמ' 47 שורות 18-19). הכחיש שהצמיד את הנאשם למשאית ואישר שאלעזר עשה כן לאחר שהנאשם הלם בו (עמ' 49).

כשנשאל למה אלעזר נצמד לנאשם השיב שצריך לשאול אותו והוסיף "אולי הוא הדף את הנאשם למשאית כי את המהלומה לא היה ניתן לראות בזווית הצילום, לאחר המהלומה שקיבל הדף אותו למשאית כדי לא לקבל עוד אחת" (עמ' 51 שורות 21-22)

הוצג לו סרטון האירוע והוא השיב "... בזווית לא רואים אותי בכלל כאן, בשלב הזה עכשיו, קובי סופג מכה" (עמ' 48 שורה 14) ובהמשך הוסיף "**בשלב שהנאשם מכה את יעקב, לא ניתן לראות מהמצלמות לא ניתן לראות מזווית הצילום**" (עמ' 48 שורה 23 וכן עמ' 52 שורה 7).

הוטח בעד שהנאשם אחז בידיו ניירת וטלפון נייד ולכן לא יכול היה לחבוט באלעזר והשיב "זוהי טענה היפותטית, איני זוכר מה היה ביד הנאשם. היה וזה נכון אולי היכה אותו עם מכשיר הטלפון שלו כי יעקב דימם אחר כך" (עמ' 48 שורות 27-28). והוסיף "**אני טענתי שהלם ביעקב, איני יודע אם באגרוף או מכשיר שהיה לו ביד**" (עמ' 48 שורה 30).

בהמשך חזר בו ואישר שנכנסו מהכניסה הראשית "אך הרכב של זכריה כן חסם את המשאית" (עמ' 52 שורות 13-14).

לדבריו, הדוד סימן לנאשם לשכב על הרצפה, וכשהגיעו השוטרים ומד"א הוא סירב להתפנות לקבלת טיפול רפואי (עמ' 38-39).

על מעורבותו של הדוד סיפר, כי:

"... הוא ליווה את הנאשם מאזור ירושלים עד לפתח תקווה. תוך שהוא מתריס אותנו ומתגרה בנו, מתנהג אלינו בחוסר כבוד, מכשיל אותנו בתפקיד, כפי שצינתי הוא חסם את שער הכניסה של המגרש, ובכך לא אפשר לנו להכניס את המשאית למגרש האחסון, ובסופו של דבר הנחה את הנאשם לשבש את הליכי החקירה, בכך שהעלים את הראיות ודחף אותם לתוך מכנסיו שלא נוכל להגיע אליהם. בכך הוא שיבש את הליכי החקירה ובסופו של דבר, התסיס מרגע התחלת האירוע והאריך את האירוע, **עירב את המשטרה שלא לצורך, הזמין מן דוד שלא לצורך, הנחה את הנאשם לשכב על הרצפה שלא לצורך**" (עמ' 39 שורות 11-17).

ובהמשך:

"... אגב **אנו לא הזמנו את הצוותים של משטרת פתח תקווה**, אלא משפחת סיאם. לכן לא הרגשתי צורך להסביר להם", בהמשך הסביר לה את כוונתו "... אחרי שנאסר ודודו מכשילים אותנו לאורך האירוע, מסתיר מאיתנו ראיות, מסרב להזדהות, מסרב להיחקר" (עמ' 50 שורות 9-14), וכי "הוא קיבל בוקס, יעקב בחר שלא לערב משטרה. אחרי האירוע היינו ניגשים למשטרת פתח תקווה, ומגישים שנינו תלונות" (עמ' 50 שורות 24-25).

הדוד היכה במרפקו את אלעזר (עמ' 39 שורות 19-20).

הנאשם תקף את אלעזר בפלג גופו העליון והתוצאה "שהמצח של יעקב היה עם דם, פתוח. עורו נפתח" (עמ' 39 שורות 21-24). העד השתלט על הנאשם לאחר שתקף את אלעזר. הוא ריתק את הנאשם לרצפה "כשמישהו משתולל בצורה כזאת? יש הרבה אופציות, אלימות יותר אבל אני חושב שזה היה מספיק והולם כדי להפסיק את זה" (עמ' 39 שורות 31-32)

הכחיש טענות הנאשם, כי הוא לא תקף אותם אלא הם אותו:

"... חיבקתי אותו כך שלא יוכל יותר להזיז את ידיו ולהמשיך לתקוף. כתוצאה מכך נפלנו שנינו על הרצפה וחזרתי ושאלתי אותו "אתה רגוע" "אתה רגוע". ברגע שאמר לי שהוא רגוע, אפשרתי לו לקום והלכנו שלושתנו ברגל לכיוון משרד החקירות כדי שנוכל להמשיך ולעשות את עבודתנו.

...

יעקב היה בצד, הוא לא היה קשור לחלק הזה של האירוע. הוא לא היה נגיש לנאסר ובוודאי שלא הכה אותו באשכיו.

...

ש. הנאשם טוען כי אותו מסמך שלמעשה לא הסכים להביא לך, אין לכם סמכות לבקשו, אין לכם צורך בו.

ת. מי שיעיין היטב בסמכויות שלנו, יראה שיש לנו סמכות לדרוש כל חפץ או מסמך שאנחנו חושבים שהוא קשור לעבירה. מאחר ועלה חשד שהמסמך הזה קשור לעבירה, ובטח אחרי שניסה להחביא אותו, אני דרשתי אותו ממנו ובסופו של דבר גם צרפתי אותו לתיק הראיות.

אגב- זה כולל את הרכב שבו נעבירה העבירה וגם את התוצרת" (עמ' 40 שורה 14 עד עמ' 41 שורה 9).

ובהמשך הוסיף, כי הנאשם התחיל את האירוע "על ידי שהלם בחלק גופו העליון של יעקב, אחרי שהתבקש מספר פעמים לתת את המסמכים אותם הסתיר" (עמ' 52 שורות 20-21).

העד הסביר שתפקידם היה להוביל את המשאית למגרש ולבצע חקירה ראשונית שמשמעה "גביית עדות, במקרה הזה תחת אזהרה. איסוף של כל החומרים, חפצים, מסמכים שנקשרים לעבירה, מתן הזמנה לחקירה נוספת, מילוי טפסים שנקשרים לתיק החקירה, דוח תפיסה, דוח של מילוי שהיה של רכב במגרש אחסון.

... והתבקשתי לבוא ולהחליף אותם ולהמשיך את ביצוע הנוהל של תפיסת משאית". (עמ' 42 שורה 27).

את ההנחיות קיבל ממנהל המרחב.

ש. נסכם שהחוקרים באזור ירושלים לא הספיקו לעשות את הפעולות האלה ואתם נדרשתם להשלים אותם וזה כולל חקירה, דוח תפיסה וחיפוש. מה עוד?

ת. הסגרה של הרכב, חקירה.

ש. כוונה חקירה זה באזהרה?

ת. כן. מתן הזמנה לחקירה נוספת.

ש. תפיסה של מסמכים?

ת. כן, היה ויש.

ש. אתכם מעניין בעיקר תעודות משלוח שכביכול מלוות את הסחורה ולטענתכם לא אותנטיות?

ת. כן. במקרה דנן קיבלתי הוראה או יותר נכון עדכון על החשדות לגבי הסחורה שעל המשאית ובאופן רגיל, הסוחר הסטנדרטי מתרצה, מחנה את הרכב במגרש, הוא נחקר. היה והוא גר רחוק ואני יכול להתחשב בו אני אקח אותו חצי מהדרך או את כל הדרך. במקרה הנוכחי אנחנו נחשפנו למשהו אחר. לא כל אירוע ביחידת הפיצוח מתחיל ומסתיים ככה- מדובר כאן במקרה חריג" (עמ' 43 שורות 12-23).

הוטח בו שמפקח גבה את עדותו הנאשם במחסום אזעיים ולכן לא היה צורך בפעולה זו והשיב "אני רואה שהחוקר שייך למרחב דרום. אני שייך למרחב מרכז וקיבלתי הנחיות, כפי שציינתי קודם, להסגיר את המשאית ולגבות עדות מהנאשם.

אגב- זה לא סותר, אפשר לגבות מהנאשם כמה חקירות" (עמ' 44 שורות 1-2).

ובהמשך "... מרחב הוא מקום עבודה נפרד. לי יש מנהל אחד ואני מקשיב לו, אני שכיר. אני לא יודע מה מנהל הדרום הנחה. אני הגעתי בשעות לילה, בסוף האירוע וזה מה שהתבקשתי לעשות" (עמ' 44 שורות 11-12).

הוא קרא לאלעזר לסייע לו באופן מילולי לשכנע את הנאשם לתת המסמכים. ציין שטענות ההגנה של שימוש באלימות מצד המתלוננים הוא בניגוד לאינטרס של העד, "כי אני בחוזה עבודה ללא תשלום עבור שעות נוספות לכן כל אירוע מעבר למשמרת שלי הוא לרעתי. למרות מה שתיארת קודם, אני איש מאוד נעים ולא אלים. ואני מחפש שהאירוע יסתיים על הצד הטוב ביותר" (עמ' 48 שורות 1-3).

דו"ח אירוע של רקוביצקי שי מיום 16.11.14 (נ/16)

הדוד חסם את שער הכניסה למגרש וסירב להזיז את הרכב כדי לא לאפשר להם לצאת ממנו. הנאשם קיבל שיחת טלפון ומיד החל בחיפוש בתוך המשאית עד שמצא פנקס קבלות השייך לצדוק לוי ומסמך נוסף אותו הכניס לחולצתו. הוא סירב למסור לו את המסמכים ולכן קרא לאלעזר. הם ביקשו מהנאשם את המסמכים "אך זה סירב ומיד נתן אגרוף

ליעקב אלעזר שפגע בראשו... לאחר מכן דחף אותי תוך כדי שהוא צועק לעברנו שהוא ישחט אותנו כשנגיע למזרח ירושלים. לאחר מכן ניסה לתקוף את יעקב אלעזר שוב. יעקב ואני ריתקנו אותו לרצפת המגרש ואפשרתי לו להתרומם רק שהבטיח כי הוא נרגע" (עמ' 2).

הוא ביקש מהנאשם להתלוות אליהם למשרד כדי לתת לו אישור על תפיסת המשאית אך זה סירב. הדוד אמר לו לשכב על הרצפה עד שהמטרה תגיע.

עדותו של רקוביצקי שי במשטרה מיום 17.11.14 (נ/14)

הוא נסע עם נהג המשאית ואלעזר נהג ברכב יחידת הפיצו"ח "עד שהגענו למגרש הכל עבר חלק" (שורה 7).

כשהגיעו למגרש ראה שהדוד חסם את שער הכניסה עם רכבו ושהיכה במרפק את אלעזר אך לא שמע את חילופי הדברים ביניהם.

הנאשם קיבל שיחת טלפון, עלה לרכב וחיפש משהו, החביא מסמכים מתחת לחולצתו וסירב למסור אותם לעד. הוא סימן לאלעזר עם ידו להגיע הם ביקשו שוב את המסמכים "ואז הנהג נתן אגרוף לראש של יעקב כתוצאה מכך ירד ליעקב דם מהמצח, הנהג תפס לי את הידיים ודחף אותי לעבר רכב שחנה שם הוא השתולל ושוב פנה ליעקב וניסה לתקוף אותו שוב באמצעות אגרופים שהוא שולח לכל כיוון, אני אחזתי לנהג בידיים והורדתי אותו לרצפה ובזמן שאנחנו על הרצפה הוא איים עלי "תבואו למזרח ירושלים אני שוחט אתכם". הוא חזר על המשפט הזה מספר פעמים... הלכנו לכיוון שער המגרש לאורך כל הדרך הוא איים וחזר על המשפט תגיעו למזרח ירושלים אני אשחט אתכם" (שורות 15-22).

לאחר שהנאשם נרגע הוא שחרר אותו מאחיזתו. כאשר קמו מהרצפה אלעזר הבחין בפנקס והמסמך שהנאשם הכניס לחולצתו וגם במפתח של הרכב.

כאשר הגיעו לשער הכניסה הדוד אמר לנאשם לשכב על הרצפה כי הוא מזמין משטרה.

הכחיש שהוא או אלעזר תקפו את הנאשם.

הנאשם תקף אותו "הוא החזיק אותי בשתי הידיים ודחף אותי על רכב שעמד שם" (שורה 27).

חקירתו באזהרה של רקוביצקי שי במשטרה מיום 2.3.15 (נ/15)

הוצג לעד סרטון מספר 225205 מיום האירוע. המסמך שהנאשם סירב לתת לו הייתה תעודת משלוח ריקה ע"ש האחים הללו אך חתומה כזו שניתן למלא ולשווק ירקות. הנאשם סירב למסור המסמך "ודחף את המסמך לתוך מכנסיו לתחתוניו" וגם את מפתחות המשאית העלים וסירב למסור את הקוד למשאית (שורות 12-17).

בשלב זה ביקש מאלעזר שיצטרף. אלעזר ביקש מהנאשם את המסמך "הוא סירב ויותר מזה הוא הכניס ליעקב אגרוף שפגע במצחו, אבל לא רואים את זה.... רואים בצילומים שאני והוא משתלטים עליו ואז הוא הורד

לרצפה, ואחרי כמה שניות הוא אמר לי שהוא נרגע..." (שורות 19-21).

הוטח בו כי דקות ארוכות הנאשם על הרצפה כשאלעזר מביט מהצד ורגליו של הנאשם זזות לכל עבר אך הרכב מסתיר את המתרחש והשיב "הוא משתולל, ואני אוחז בו עד לרגע שהוא אומר לי "נרגעתי" ואז אני משחרר אותו. בשום שלב לא הכיתי אותו, לא הרמתי עליו לא יד לא רגל" (שורות 31-34).

כשהיו על הרצפה "אחזתי אותו, שכבתי עליו, לפתי אותו, חבקתי אותו. תפסתי את הידיים והכתפיים שלו, אני ממש חיבקתי אותו, כשהוא עם הפנים הצדה או כלפי מטה... במקביל הוא מאיים "אני אשחט אתכם... תגיעו לירושלים אני אשחט אתכם" הוא איים עלינו" (שורות 38-40).

לסיכום, אני מקבלת גרסת העד, כי הנאשם סירב למסור את מסמכים, מפתח והקוד למשאית. לאחר מכן בעקבות שיחת טלפון לקח הנאשם מסמכים מהמשאית והחביאם על גופו ועמד על סירובו למסור את המסמכים ויתר הדברים, וכי במהלך סירובו זה השתולל הנאשם ותקף את אלעזר עד שהעד נאלץ לרתק אותו לרצפה.

העד סיפר, כי הנאשם איים במספר הזדמנויות, בעודו מרותק לרצפה ואחר כך ליד השער. אלעזר שנכח ליד הנאשם ורקוביצקי בעת ריתוקו של הנאשם לרצפה לא שמע את דברי האיום אלא אלה שהושמעו ליד השער ועל כן לא אוכל לקבוע, כי האיומים הושמעו גם בעת שהנאשם רותק לרצפה.

איני מקבלת טענות העד, כי דודו של הנאשם חסם את הכניסה למגרש עם רכבו וכי זה תקף את אלעזר עת נתבקש לצאת מהמגרש. על פי המתועד בסרטוני האבטחה הדוד הגיע לשער לאחר כניסת המשאית ורק אז העמיד את רכבו באופן החוסם את השער, כך עולה גם מדברי העד ב- נ/16. כך איני מקבלת דברי העד, כי הדוד התפרע במהלך הנסיעה, הביט לעברם במבטים מאיימים וכו', וזאת בניגוד לאמור ב-נ/14 לפיו הנסיעה עברה ללא כל בעיות.

1/ת הנו מזכר של רס"ל כהן גלעד אשר הגיע למגרש. אלעזר מסר לו שהם עיכבו את המשאית והנאשם התבקש לקחת את חפציו האישיים בלבד אך הנאשם "רצה לקחת עוד פנקס של קבלות שהיה במשאית ואליעזר אמר לו שאת זה הוא צריך להשאיר נסר לא הסכים ואז התחיל ריב בין השניים בו נסר נתן לאליעזר אגרוף בראש וכתוצאה מזה התנפח לו אזור הראש מעל המצח" וצ"ן, כי ראה דם על אלעזר ובליטה על מצחו. עוד נמסר לו, כי דודו של הנאשם הנחה אותו לשכב על הרצפה ולבקש ללכת לבית חולים. כאשר ניגש לנאשם הבחין בו "שוכב על הרצפה וביקש טיפול רפואי, לא נראו עליו סימני אלימות, שאלתי אותו אם הוא יכול להגיע איתי לתחנה לפני הטיפול הרפואי וזה מסר שכן, כאשר שאלתי אותו מה קרה הוא מסר לי כי אליעזר ושי הרביצו לו נתנו לו בעיטה לביצים ואמרו לו יערבי מסריח" צ"ן, כי ראה כתמי דם על צוואר מעילו של הנאשם וזה מסר לו שזה משפתיו. הוא הודיע לנאשם שהוא מעוכב.

על פי המצוין בדו"ח בשעה 23:07 נמסרה הודעה ממודיע של משרד החקלאות "על שני בחורים שתקפו אותו" ובשעה 23:10 נמסרה הודעה "על 2 אנשים ממשרד החקלאות שתקפו נהג אוטובוס בעטו לו בבטן, זקוק למד"א".

תמליל השיחות למוקד 100 (ת/17)

השיחה ראשונה היא שיחה של אלעזר בה ביקש להזמין שוטרים עקב אירוע תקיפה.

השיחה השנייה היא של דודו של הנאשם שהודיע על תקיפת נהג המשאית על ידי 2 עובדים של יחידת הפיצו"ח. הוא ציין, כי הם שמעו אותו משוחח עם המשטרה ולכן גם הם מתקשרים למשטרה. השיב בחיוב לצורך בהזמנת מד"א.

השיחה השלישית נערכה על ידי הדוד שהתקשר וסיפר שמאיימים עליהם שילכו מהמקום. שני העובדים של יחידת הפיצו"ח "קפצו על הנהג, בעטו בו בבטן" וציין שהמקום כולו מצולם.

השיחה הרביעית אף היא בוצעה על ידי הדוד שדיווח שעובד יחידת הפיצו"ח מאיים עליו שילך משם.

עדות הנאשם בבית המשפט

הוא נעצר במחסום אזעיים עת נהג במשאית על ידי יחידת הפיצו"ח. ערכו חיפוש ברכב ולקחו לו מסמכים והורו לו לנסוע למגרש. מאחר שלא היה מקום במגרש בירושלים נאמר לו לנסוע מחוץ לירושלים. בשער הגיא התחלפו המלווים, אחד נסע איתו במשאית ורכב הפיצו"ח נסע לפניו ודודו נהג ברכבו מאחוריו.

במגרש הוא נתן למפקח את המפתח למשאית ורישיונות ולקח איתו טלפון נייד, מפתח לטנק דלק ומסמכים של חברת צדוק שהוא המוביל שלהם. לגבי המסמכים של חברת צדוק הסביר:

"אלה מסמכים שהייתי הולך להעמיס מהמעבר סחורה, ממלא את הכמויות של הסחורה עם התעודות האלה והפיצוח היה חותם לי על התעודות האלה" (עמ' 57 שורות 9-10). התעודות היו ריקות והוא היה ממלא אותן (עמ' 57 שורות 11-14).

בהעידו על אירוע התקיפה אישר, כי המתלוננים פעלו בסמכות:

"ירדתי מהמשאית, בא אלי אחד מהפיצוח, ביקש את הניירות, התחלתי להתווכח איתו, שאלתי אותו למה הוא צריך כי כבר עשו לי חיפוש באלזעים ולקחו את מה שצריך. בא חבר שלו השני, שניהם נצמדו אלי כאילו רצו לקחת את המסמכים בכוח ממני ואז התחילו לתת לי מכות. אחד נתן לי בוקס, תפס אותי מהצוואר, הפיל אותי על הרצפה. הוא החזיק הרבה על הצוואר שלי. גם נתנו לי מכות ואז אחרי זה לקחו את המסמכים" (עמ' 57 שורות 16-20)

הוא נפגע במצח, בצוואר, מתחת לאוזן ובפה.

לאחר מכן הלך לכיוון השער, התקשר לדודו ואמר לו שתקפו אותו ודודו התקשר למשטרה. לדבריו, "רציתי לעלות באמבולנס והשוטר לא הסכים שאעלה לאמבולנס, הוא אמר לי לבוא לחקירה ואחרי זה שאלך לבית החולים. באותו לילה ישנתי במשטרה" (עמ' 57 שורות 24-27).

הכחיש שהיכה את המפקחים "אני לא נתתי לו מכה, הוא התחיל לתת לי מכות והפיל אותי על הרצפה. אני לא

נתתי לו מכות" (עמ' 57 שורה 29).

לא החביא את הניירות במכנסיים הם היו בידי (עמ' 58 שורה 1) ועמד על כך שנתן את המפתח למפקח (עמ' 58 שורה 5). הכחיש שהיה למשאית קוד (עמ' 58 שורה 11). בתמיכה לכך הוגש נ/12 אישור ממוסך דוידוב.

בחקירתו הנגדית הוטח בו שהקוד למשאית נרשם על פתקית במוסך ולא על החשבונית והשיב "אני לא יודע את זה. זה מהחברה" (עמ' 58 שורה 31) ובהמשך "הוא רשם פה, לא יודע, אם רושמים או לא רושמים. אצלו כשאני הולך לסדר... אני יודע שרושמים את הקוד במחשב" (עמ' 59 שורות 2-1).

נשאל אם יש לו צילום של המשאית להוכיח אם היה קוד אם לאו והשיב "אין קוד למשאית, אולי לא היה לה קוד" (עמ' 59 שורה 6) וכי אין לו צילום.

עמד על כך שהשוטר בשטח ראה שהוא פצוע אף שאין לכך ביטוי בדו"ח הפעולה ת/1 והציון הוא רק לגבי הדם. הכחיש האמור על ידי השוטר, כי הנאשם השיב בחיוב לחקירתו בטרם הליכתו לקבלת טיפול רפואי. לדבריו השוטר משקר "אני רציתי ללכת לקבל טיפול רפואי אבל השוטר לא הסכים" (עמ' 61 שורות 25-21). אישר, כי לא פנה לקבל טיפול רפואי גם לאחר מכן אף ששוחרר מהחקירה בשמונה בבוקר.

כשהוטח בו איך לא פנה לטיפול רפואי חרף האלימות הקשה שתיאר השיב " הייתי צריך ולא נתנו לי ללכת. לא היה פצע גדול שצריך לתפור אבל היו כמה פצעים. כשהגעתי הביתה כבר לא הייתי צריך טיפול רפואי" (עמ' 62 שורות 6-5).

מאשר גרסתו בת/21 כי אחד המפקחים היכה בו עם רגלו בבעיטה לאזור חלציו. נשאל מדוע רק בחקירתו השנייה, ת/8 סיפר על אגרוף לפניו והשיב "אני חושב שמסרתי בהודעה הראשונה" (עמ' 62 שורות 12-10). כשהוטח בו שאישר את האמור בהודעתו הראשונה ת/21 בה לא איזכר אגרוף השיב "הוא נתן לי בוקס וגם נתנו לי בעיטה בביצים, תפס אותי בצוואר והפילו אותי על הרצפה ושניהם נתנו לי מכות" (עמ' 62 שורות 15-14). בהמשך הודה שאינו יודע מדוע לא סיפר על האגרוף בהודעתו הראשונה.

לגבי המילים שציטט בחקירתו בשורה 17 מפי המפקח ממנה משתמע שהנאשם דחף אותו השיב "אולי התבלבלתי אבל תראי במצלמות" (עמ' 62 שורה 20) ועמד על כך שלא דחף אותו.

הוטח בו כי בחקירתו סיפר על פציעה בפנים, צוואר ומתחת לאוזן אך לא בפה והשיב "אולי שכחתי להגיד לה" (עמ' 63 שורה 11). הוטח בו, כי החוקרת רשמה שאכן הבחינה בשריטות באזורים עליהם דיבר אך לא רשמה דבר על חבלה בפה והשיב "זה היה מתחת לשפתיים, בפה (מצביע על החניכיים)" (עמ' 63 שורה 14).

נשאל כיצד אחרי האלימות הקשה שלטענתו ננקטה כלפיו בתום האירוע הוא עסוק בחיפוש דברים על הרצפה והשיב "כן, חיפשתי את הדברים שלי" (עמ' 63 שורה 27). הוטח בו שטען לכאבים והשיב "**היו לי כאבים אבל חיפשתי את הדברים שלי**" (עמ' 63 שורה 29).

אישר, כי לאחר מכן הוא קם והלך בהליכה רגילה לכיוון השער (עמ' 64-63, 67), וכן סיפר שהתיישב ליד השער עם

הגעתו לאחר שחש כאב בראשו. הכחיש שדודו סימן לו לשבת. הוטח בו שבסרטון דודו מסמן לו להתיישב והשיב "אני אמרתי לדוד שלי שהרביצו לי ואני לא מרגיש טוב והוא אמר לי, שב תנוח" (עמ' 64 שורה 14). לא ידע להסביר מדוע התיישב רק אחרי שדודו סימן לו ולא לפני אם כאב לו.

הכחיש, כי אישר בחקירתו כשהוצג לו הסרטון שדודו סימן לו כאמור (עמ' 64 שורות 17-20).

הוטח בו שדודו אישר שאמר לו לשבת אך אינו יודע מדוע נשכב והשיב "נשכבתי בגלל הכאבים" (עמ' 65 שורות 14-15). בהמשך הוצג לו הסרטון ואישר, כי עם הגעתו לשער לא התיישב וכי דודו סימן לו לשבת ולא היה לו הסבר מדוע דודו צריך להגיד לו לשבת אם כואב לו הראש (עמ' 68).

הכחיש שדודו סימן לו בפעם השנייה עם היד, לדבריו "יש אנשים מדברים בטלפון ועושים תנועה ביד" (עמ' 68 שורה 18).

נשאל מדוע רק בחקירתו השנייה סיפר שהמפקחים איימו עליו והשיב "לא זוכר" נשאל מפורשות האם איימו עליו והשיב "לא זוכר" (עמ' 65 שורות 1-7).

הכחיש שאיים על המפקחים שישחט אותם אם יגיעו למזרח ירושלים.

אישר דבריו בחקירה, כי דודו התקשר למשטרה ואז המתלונן התקשר גם הוא. לדבריו, שניהם היו לידו ולכן שמע אותם. בהמשך הודה שאינו יודע מי התקשר ראשון (עמ' 65 שורות 16-22).

הכחיש שדודו אמר לו להגיד בחקירה, כי הדוד התקשר למשטרה ולאחריו המתלונן כששמע את השיחה.

הכחיש תקיפת המפקחים ואינו זוכר שאחד מהם קם לאחר שרותק לרצפה (עמ' 66).

הוצג לו סרטון ת/4 ואישר, כי רואים את המפקח מושיט את ידו ומבקש את התעודות של צדוק לוי (עמ' 66 שורות 18-27). אישר, כי הניף את ידו במהלך האירוע וטען, כי הוא זה שחטף מכות אך שינה מגרסתו הקודמת לגבי השלב בו הותקף.

" ש. אני רואה שהוא רק אוחז בכך, איפה הבעיטות, איפה האגרופ?"

ת. **כשאני על הרצפה הזמן בסרטון בערך 22:59:09.**

ש. כל המכות שתיארת, אגרופ, בעיטה באשכים וחניקה זה היה רק כשהיית על הרצפה?

ת. **לא. גם היה לפני" (עמ' 67 שורות 12-15).**

ובהמשך:

" ש. תאשר לי שלא רואים אגרוף שניתן.

ת. **בגלל הרכב לא רואים את המכות שפירקו אותי כשאני על הרצפה.**

ש. אבל אמרת שהיו מכות גם לפני, האם את זה אנו רואים בסרטון?

ת. **גם לא אבל היה שתי מכות**" (עמ' 67 שורות 27-30).

הנאשם לא זכר שקיבל שיחת טלפון מדודו בעודו עומד ליד המשאית כטענת רקוביצקי.

חקירת הנאשם מיום 17.11.14 (ת/21)

סיפר שהוא סירב למסור את הפנקסים "ואז הבחור השני שהיה איתו בא לידנו ואמר לי "אתה אומר לנו לא?" נתן לי מכה עם הרגל שלו בביצים שלי ואז השני הרביץ לי תפס אותי בצוואר והפיל אותי לרצפה ואז אחד תפס אותי בצוואר הבחור הצעיר... הוא כמעט לקח נשמה שלי" (שורות 10-3).

מי שהזמין משטרה הוא דודו.

לגבי החיפוש, הכחיש שניסה להעלים מסמכים "המחסום עשו לי חיפוש במשאית לקחו את המסמכים שהיו במשאית ואפילו נתנו לי דוח עיכוב, אני אמרתי לו שאין למשאית קוד באמת אין קוד, לא הכנסתי כלום מתחת לחולצה הכל היה לי ביד זה מסמכים של חברת צדוק לוי שוק סיטונאי בירושלים, זה לא מסמכים שהם צריכים לקחת ממני, זה לא מעניין אותם אז הם סתם זורקים לנו אותם" (שורות 27-32).

טען שהם תקפו אותו ולא להיפך. הכחיש שבעט והיכה באגרופים. הכחיש שדחף אחד מהם לרכב.

יש לו דם על המעיל "כי אחד מהם נתן לי מכה וזה מהפה שלי" (שורה 41), החוקרת הטיחה בו שאין לו פציעה על השפה ולא ידע להסביר אך עמד על כך שזה דם שלו.

עמד על כך שלא תקף אותם. לגבי חבלת אחד המפקחים השיב "לא יודע, אולי הוא נתן לעצמו חבלה" (שורה 52).

הם קיללו אותו "ערבי מסריח" (שורה 55).

לדבריו, עדיין יש לו כאבים. לא התפנה עם מד"א כי "השוטר אמר לי לבוא לחקירה" (שורה 61).

ביקש להוסיף שיש עליו חבלות והחוקרת מציינת, כי הבחינה "בשריטה במצח מעל גבה עין ימין, כמו כן מבחינה בשריטה מאחורי אוזן שמאל, בצוואר מבחינה בשפשוף קל אדום".

חקירת הנאשם מיום 24.11.14 (ת/8)

במענה לחשדות כנגדו מסר "הם משקרים, הם תקפו אותי שם, אני לא עשיתי להם כלום" (שורה 6).

הנסיעה עברה ללא בעיות. לאחר שהחנה את המשאית במגרש נאמר לו לקחת מה שהוא צריך "עליתי למשאית לקחתי מה שהיה לי שזה פלאפון וכסף ופנקסים של צדוק לוי, לקחתי אותם וירדתי, הוא רצה את הפנקס, אמרתי לו אני צריך את זה מחר יש לי עבודה, אני מעמיס במעבר על זה, הם חותמים לי על זה במעבר, הוא לקח אותו בכח, אמרתי לו תחזיר לי אותו, הוא אמר לי מה את דוחף אותי והתחיל להרביץ לי, היו שניהם שם, שניהם קפצו עלי, אחד נתן לי בוקס לפני, ואחד נתן לי מכה לביצים, ולפני המכות הוא ביקש מפתח של המשאית והרישיון נתתי לו והוא שאל אותי אם למשאית יש קוד, אמרתי לו שאין קוד. ואחרי זה הרביצו לי בוקס לפני ומכה לביצים, ושם אותי בריצפה, ותפס אותי מהצוואר... וחנק אותי, והמשיך לחנוק אותי.... ושקמו מעלי המשיכו לתפוס אותי ואמרו ערבי מסריח וירושלמי" (שורות 15-24).

בהמשך חיפש ולא מצא דברים שנפלו לו. הוא נגיש לשער לדודו וסיפר לו שהרביצו לו וביקש ממנו להזמין אמבולנס ומשטרה. דודו התקשר למשטרה ולמד"א ואמר לו לשבת על הרצפה לנוח. כשהגיעו השוטרים ביקש להתפנות לטיפול אבל השוטר אמר לו שקודם ילך איתם ולאחר מכן ילך לבית חולים.

הוא נשכב על הרצפה כי כאבו לו הראש והצוואר.

הוטח בו שנשכב על הרצפה כאשר הגיעו השוטרים לפי סימן של דודו והשיב שהיו לו כאבים מהמכות שקיבל. אישר, כי דודו נראה בסרטון מסמן לו לשבת לנוח (שורה 61).

ביקש להוסיף, כי בסרטון שהוצג לו לא רואים את הרגע בו המתלוננים תקפו אותו "יש עוד סרטון איך הוא נותן לי בוקס ומפיל אותי לריצפה", וכי הסרטון מתחיל רק מהשלב שאחרי תקיפתו (שורות 63-65).

הוא לא ניגש לקבל טיפול רפואי לאחר מכן "אבל היה לי קצת כאבים בצוואר" (שורה 67).

לסיכום, איני מקבלת גרסת הנאשם, כי בהשתלשלות הדברים כפי שנצפה ב-ת/4 הוא הותקף על ידי מי מהמתלוננים, כפי שטען. הנאשם ואלעזר יוצאים ממסך הצילום לשנייה כאשר רקוביציקי בשלב זה אינו צמוד אליהם ומצטרף רק לאחר שאלה נראים אוחזים אחד בשני. משכך, איני מקבלת טענות הנאשם, כי הותקף על ידי השניים כפי שתיאר. יתירה מכך, ברגע שהנאשם רותק לרצפה אלעזר עמד ולא התערב. התנהגות הצדדים מלמדת שכל האירוע היה התנגדות למסירת מסמכים והנאשם עשה שימוש בכח בהתנגדו לדרישתם ולא מעבר לכך. עובדה היא שהאירוע לא המשיך. נוכח הודאת הנאשם, כי סירב למסור את המסמכים והתווכח עם המתלוננים אני מקבלת את גרסת המתלוננים, כי בשנייה בה לא נצפים הנאשם ואלעזר במסך הצילום או בשובם למסך כשהם אוחזים אחד בשני תקף הנאשם את אלעזר וגרם לחבלתו במצח. משכך איני מקבלת גרסת הנאשם, כי באותה שנייה שלא צולמה תקפו אותו השניים, כשרקוביציקי כלל לא מעורב בשלב זה, ואיני מקבלת שאלעזר תקף אותו בעודו מרותק לרצפה מאחר שזה נצפה עומד ואינו מעורב בריתוקו של הנאשם לרצפה.

צודק הנאשם כי החלק בו רותק לרצפה מוסתר על ידי הרכב אך בגרסתו הוא מרחיק עצמו אף ממה שמתועד ותומך בגרסת המתלוננים, לפיה בשלב זה אלעזר עומד ואינו מעורב באירוע. גם העובדה שהנאשם בתום האירוע ממשך לחפש את חפציו ולאחר מכן הולך בכוחות עצמו, בהליכה רגילה ועומד ליד השער ומשוחח עמו דודו ורק לאחר סימון של האחרון הוא מתיישב ובהמשך לאחר סימון נוסף הוא נשכב וזאת בטענה שסבל מכאבים קשים מחלישה את גרסתו.

יוסף סיאם, אביו של הנאשם, בבית המשפט

נכח בתחילת עדותו של הנאשם ורק לאחר שהסתבר שהנאשם לא בקיא בסוגית הקוד למשאית הוא הוצא מהאולם על מנת שיוכל לשמש כעד הגנה בנקודה זו.

ההגנה ביקשה להשמיע עדותו והמאשימה הותירה זאת לשיקול דעת בית משפט ולא הייתה מחלוקת בין הצדדים שהדבר יוכרע בשאלת המשקל שיש לתת לעדות זו בנסיבות שנוצרו.

את המשאית רכש מחברת קוקה קולה שם לא שמים קוד למשאית. נ/12 הוא כרטיס עבודה של המשאית במוסך דוידוב, אם יש קוד הדבר נרשם בכרטיס העבודה. בכרטיס העבודה לא צוין מספר הקוד כי לא היה קוד. הוא מכר את המשאית לשטחים (נ/13).

בחקירה הנגדית נשאל האם יש לו צילום של המשאית להראות שאין קוד והשיב בשלילה והוסיף, כי לו היו מנסים להניע את המשאית היו מגלים שאין כלל קוד.

עוד הסביר שנ/12 הוא כרטיס עבודה שנשאר במוסך והוא קיבל העתק ממנו.

הימנעות מהבאת ראיות אחרות לגבי הקוד אף שהמשאית נמכרה רק בראשית 2017 לצד העובדה שהעד נחשף לעדות בנו והשאלות שנשאל בשאלה שבמחלוקת- קיומו של קוד במשאית- פוגמות במשקל שיש ליתן לעדותו של העד.

זאכריה סיאם, דודו של הנאשם בבית המשפט

העד לא ראה את אירוע התקיפה.

לאחר שהמשאית נכנסה למגרש הוא עצר את הרכב ליד הכניסה ונכנס. אלעזר ביקש ממנו את הקוד של המשאית והוא השיב לו שאין ואז אלעזר ביקש ממנו לצאת מהמגרש והוא יצא.

הכחיש שתקף את אלעזר. אלעזר הוא שתקף אותו. בהמשך הגיע הנאשם ואמר לו שהרביצו לו. לדבריו הנאשם "בא לי רועד" (עמ' 72 שורה 2 ושורה 6 וכן עמ' 75 שורה 27) וסיפר לו שכואב לו ולכן אמר לו לשבת. הוא התקשר לאחיו ולאביו של הנאשם שאמרו לו להתקשר למשטרה.

לא ידע להסביר את הפערים בין תלונת הנאשם לדיווח שלו למוקד 100, כי "בעטו בו בבטן" (עמ' 83). ולא יודע להסביר מדוע בחקירתו הראשונה סיפר על בעיטה באזור חלציו ואילו בחקירתו השנייה סיפר על תקיפה בגב ובבטן.

בפעם הראשונה סימן לנאשם לשבת לגבי הפעם השנייה "לא זוכר אבל כשאני מדבר, אני מדבר עם הידיים" (עמ' 76 שורות 17-22). בהמשך חזר על גרסתו, כי אמר לנאשם לשבת ואינו יודע מדוע זה נשכב (עמ' 77 שורות 6-7).

הכחיש טענת המאשימה, כי הנחה את הנאשם לשכב מאחר שרצה ליצור מצג שהנאשם הוא שהותקף ולא תקף.

נחקר רק יום למחרת, כי החוקרת לא הסכימה לגבות עדותו במקום וזימנה אותו בשעה 9:00 בבוקר.

הכחיש דברי אלעזר, כי העד שוחח עם הנאשם והנחה אותו לא לתת את הקוד למשאית. לא יודע להסביר איך בזמן שאלעזר שמע את העד אומר לא לתת את הקוד ראה רקוביציקי, כי הנאשם קיבל שיחת טלפון. הוטח בו שלאחר אותה שיחת טלפון הנאשם חוזר למשאית ומחפש דברים והשיב כי אינו זוכר ששוחח עם הנאשם.

הוטח בו שהשיחה הראשונה למוקד 100 הייתה על ידי אלעזר ולא העד חרף טענותיו שהם הזמינו משטרה לאחר ששמעו השיחה שלו והשיב שאינו יודע (עמ' 74).

נשאל מדוע בשיחה למוקד 100 וגם בחקירתו חשוב לו להדגיש שהוא התקשר ראשון ואלעזר בעקבותיו והשיב "אין לזה שום חשיבות" (עמ' 75 שורה 1). בהמשך חזר שוב לגרסתו "המתלונן התקשר אחרי שאני התקשרתי. אולי השיחה השניה, אולי התקשר מבפנים, אני לא יודע, אני לא איתו" (עמ' 75 שורות 18-19).

חקירת זכריא סיאם באזהרה מיום 17.11.14 (ת/22)

כשהגיעו לפתח תקווה הם נכנסו עם המשאית ונעלו השער והוא נשאר עם רכבו בחוץ. הוא לא חסם את השער. המפקח שאל אותו מה הקוד למשאית והוא השיב שאין קוד, המפקח בתגובה דחף אותו ואמר לו לצאת וסגר את השער אחריו. לאחר רבע שעה הגיע הנאשם וסיפר לו שהשניים תקפו אותו. הוא הזמין משטרה, אחד המפקחים שמע אותו מדבר עם המשטרה והתקשר גם הוא.

בכל פעם שהוא ניגש המפקח איים עליו ולכן התקשר 4 פעמים למשטרה לדווח. הוא ביקש ממוקד המשטרה להזמין אמבולנס. הוא נכנס למגרש רק לאחר הגעת השוטרים. השוטרים שיחררו אותו במקום אבל הוא ביקש להגיש תלונה כנגד המפקחים ולכן השוטרים אמרו לו להתלונן אליהם לתחנה לצורך כך. הוא נסע עם רכבו לתחנת המשטרה.

הוא ביקש להגיש תלונה כנגד המפקח שדחף אותו והשוטרת אמרה לו להגיע בבוקר ולכן הוא שב לתחנה כדי להגיש את התלונה.

הכחיש שאיים על המפקחים. ניתן לראות במצלמות שכלל לא זז מהמקום. המפקח דחף אותו פעמיים.

אמר לנאשם שישב, כי הוא סיפר לו "שהם הרביצו לו, ושכואב לו בביצים בין הרגליים, והוא לא יכול לעמוד" (שורות 61-62).

ביקש להוסיף שהם הגיעו למגרש בשעה 23:00 ועזבו עם המשטרה בשעה 23:40 בערך ושיוציאו דחוף את הצילומים ממצלמות האבטחה.

חקירת זכריא סיאם באזהרה מיום 25.11.14 (ת/23)

הוצגו לו שלושה סרטונים. בראשון 225024 זיהה את עצמו ואת רכבו ליד השער. השומר הוציא אותו וסגר את השער.

בסרטון השני 230002 בו היה האירוע בין הנאשם למתלוננים לא היה עד לאירוע וזו פעם ראשונה שהוא רואה את הדברים.

בסרטון השלישי 230012 זיהה את הנאשם מתקרב לשער ומתיישב בעוד העד מדבר בטלפון. הכחיש שסימן לנאשם לשבת עם היד אך חזר בו והוסיף "אני לא יודע למה סימנתי לו עם היד שישב או שישכב, לא יודע למה עשיתי ככה" (שורות 28-31). לדבריו, אמר לו לשבת לא יודע למה הנאשם נשכב (שורה 40). אישר, כי כאשר הנאשם התקרב אליו הוא סימן לו עם היד לשבת. הוטח בו שלאחר שהנאשם ישב הוא סימן לו עם היד לשכב וזה השיב "אני דיברתי בטלפון וגם עם הבחור שעמד בשער אני לא זוכר על מה, אני לא יודע למה אני עושה לו ככה כי אני מדבר בפלאפון. כשאני מדבר עם הפלאפון אני מדבר עם הידיים" (שורות 41-47).

הכחיש גרסת הנאשם, כי העד אמר לו לשכב כי המשטרה הגיעה (שורה 36)

הוצג לו סרטון מספר 225004, לדבריו זה הסרטון בו אלעזר דחף אותו פעמיים לכיוון השער לאחר שאמר לו שאין קוד למשאית.

ביקש להוסיף, כי אף שנחקר בחשד לתקיפת המפקח הרי שבסרטון לא רואים דבר בסרטונים.

לסיכום, אני מקבלת את גרסת הדוד, כי לא חסם את כניסתה של המשאית ולא תקף את אלעזר עת נתבקש לצאת מהמגרש וכי אלעזר הוא שדחף אותו החוצה, כפי שמתועד ב-ת/4. איני מקבלת גרסתו, כי לא הנחה את הנאשם לשבת ובהמשך לשכב, זאת נוכח המתועד במצלמות האבטחה ועדותו שלו ב-ת/23 והסבריו המתחמקים בעניין זה.

לסיכום פרקים א-ב בנוגע לראיות

הוכח, כי הנאשם סירב למסור לרקוביצקי מסמכים, מפתחות וקוד המשאית. הנאשם קיבל שיחת טלפון ולאחריה חזר למשאית, נטל מסמכים אותם החביא על גופו וסירב למסור אותם לרקוביצקי. רקוביצקי קרא לאלעזר אשר נצפה מושיט ידו ומבקש את המסמכים. שנייה לאחר מכן נראים הנאשם ואלעזר אוחזים אחד בשני. הנאשם היכה באלעזר שנחבל במצחו, אז מצטרף רקוביצקי ואוחז בנאשם באחיזת חיבוק מאחור באזור צווארו והם נופלים יחד לרצפה. לדברי המתלוננים הנאשם היכה את אלעזר בין השלב בו ביקש ממנו את המסמכים לשלב שלפני התערבותו של רקוביצקי. רקוביצקי עמד על כך שהתערב באירוע רק לאחר שראה את הנאשם תוקף את אלעזר.

אלעזר לא העיד, כי שמע את הנאשם מאיים עת רותק לרצפה אלא לאחר שהגיעו ליד השער. רקוביצקי מנגד טען שהנאשם איים מספר פעמים במהלך ריתוקו לרצפה ובהמשך ליד השער. בנסיבות אלה, אני קובעת, כי הוכח שהנאשם איים על המתלוננים כי ישחט אותם אם יגיעו למזרח ירושלים ליד השער.

אין למתלוננים אינטרס לסבך את הנאשם. רקוביצקי העיד, כי אירועים מעין אלה נמשכים מעבר לשעות עבודתו ואינו מקבל עליהם שכר.

ג. החיפוש וסמכויות המפקחים

ב"כ הנאשם טען, כאמור, כי החיפוש נערך שלא כדין מהטעמים שפורטו לעיל. בתמיכה לטענה זו הוגשו המסמכים נ/1 עד נ/5.

נ/1, דו"ח תפיסת מסמכים/מוצגים מיום 16.11.14 בשעה 18:40 במחסום אזעיים על ידי המפקח סאלח אפי.

נ/2, דו"ח אירוע שנרשם על ידי המפקח סאלח אפי מיחידת הפיצו"ח ממנו עלה, כי עמד בכניסה הראשית של אזור התעשייה מישור אדומים לצורך בידוק משאיות המובילות תוצרת חקלאית למישור אדומים ומשם לירושלים. מפקח אחר עדכן אותו שהמשאית של הנאשם נכנסה למישור אדומים ובהמשך נסעה לירושלים, הם עצרו אותה במחסום אזעיים. הנהג הציג תעודת משלוח לתוצרת חקלאית, הם ליוו אותו עד לשער הגיא שם נמסר למפקחים אלעזר ורקוביצקי ללוותו למגרש בפתח תקווה.

נ/3, דו"ח עיכוב של הנאשם בחשד להובלת ירקות משטחי הרשות ללא היתר. הנאשם בתגובתו מסר "זה קישואים שהעמסתי במישור אדומים מהמחסן שלנו".

נ/4, דו"ח תפיסה מיום 16.11.14 בשעה 19:10 של משאית עם 1078 קרטונים של קישוא.

נ/5, דו"ח הסגרת כלי תובלה (המשאית).

רקוביצקי העיד, כי דרש מהנאשם מפתחות המשאית והקוד ותעודה מזהה והנאשם סירב. בעת שיצאו מהמשאית הנאשם קיבל שיחת טלפון ואז חזר למשאית והחל לחפש מסמכים אותם החביא מתחת לחולצתו או במכנסיו.

עוד סיפר רקוביצקי, "לא התבקשתי לעשות חיפוש. אני עושה חיפוש כי זה במסגרת תפקידי. אני עושה חיפוש בתוך כלי הובלה כשאני תופס אותו, זה חלק מהפרוצדורה ולא צריך להנחות אותי לכך, זה חלק מהנהלים שלנו. זה עוזר לנו לאסוף עוד אינפורמציה לחוקר חקירה להמשך ניהול התיק.... האירוע הזה היו כנראה מעורבים שני מרחבים. ברגע שקיבלתי את כלי הובלה לידי, לאחריותי, אני מבצע בו חיפוש. אני לא סומך על אף אחד ומבצע חיפוש למען הסר ספק, אולי פספסו משהו ולראיה- מסתבר שפספסו כי הנאשם החזיק חומר שהיה רלוונטי לחקירה אצלו. נכון יותר שהיה בתוך המשאית אז לא עשו חיפוש כמו שצריך וטוב שעשיתי את החיפוש הזה. אגב, אני לא צריך שינחו אותי לעשות חיפוש, זה חלק מעבודתי" (עמ' 44).

הוטח בו, כי שלא עשה חיפוש אלא ראה את המסמכים אצל הנאשם ודרש אותם והשיב "השלב של החיפוש מגיע אחרי השלב הבסיסי של מתן תעודה מזהה כדי לראות מול מי אתה עומד, מסמכים של רכב, מפתחות. היו מעולם מקרים שסוחר בחר לעלות על הרכב ולפרוץ את המגרש ולצאת החוצה. דבר בסיסי זה לצאת החוצה ולקח את המפתחות והמסמכים של הרכב. לאחר מכן עושים חיפוש יסודי, ארוך וממוקד וזה רק לאחר שאני מקבל את הדברים הבסיסיים" (עמ' 44).

שלל הטענה, כי הנאשם לא הבין את מה שביקשו המתלוננים לבצע ואת סמכותם. הוטח בו שהנאשם מבחינתו לא הבין מה הם מבקשים ממנו מאחר שנגבתה ממנו עדות נ/2 ומולא דו"ח עיכוב, ודו"ח תפיסה אחרי חיפוש במשאית, והשיב **"הסברתי לנאשם בדיוק מה אני רוצה ממנו. אמרתי לו שאני צריך את המפתח של המשאית, את הרישיונות את התעודה המזהה..."** אך זה נהג בזלזול ולא שיתף פעולה ובהמשך הוסיף, כי בכל מקרה היה מבצע חיפוש במשאית ללא קשר למסמכים שראה שהנאשם החביא (עמ' 45 שורות 12-17).

באירוע האמור לא מילא דו"ח תפיסה ואם ערך חיפוש הדבר יצוין בדו"ח אירוע עצמו והוסיף "כוונתי הייתה לערוך חיפוש במשאית ומאחר שהאירוע השתלשל כפי שהשתלשל והתבקשתי להגיע לתחנת המשטרה לשהות עד הבוקר, לא התאפשר לי לעשות חיפוש ראשוני במשאית כפי שהתכוונתי" (עמ' 46 שורה 1-2).

הבהיר, כי לא נערך חיפוש על גופו של הנאשם לאורך כל האירוע. אישר, כי אין לו סמכות לערוך חיפוש על גופו של אדם. את המסמכים תפסו על הרצפה ולא על הנאשם (עמ' 49 שורות 30-31).

אלעזר מסר לגבי סמכותו לדרוש את המסמכים:

"זכותי לקבל כל דבר מהתפוס שעל המשאית. אני חושב שהוא עלול לשבש לי את החקירה בזה שהוא העלים אותם. הפנקסים מאפשרים לי לראות מהיכן יצא המשלוח ומה נרשם בתעודת המשלוח. זכותי המלאה לקחת את זה. הטכנוגרף של המשאית יכול להראות לי מתי הניעו את המשאית וכו' וזו זכותי המלאה לתפוס. זו אחת הסיבות שהוא הכניס את זה למכנסיים" (עמ' 13 שורות 25-28).

בחקירה הנגדית עמד על כך שהמשימה שלהם הייתה **"ליווי והסגרה של הרכב"** (עמ' 13 שורה 32 ועמ' 14 שורה 10).

אישר, כי תפסו את הפנקס, מניח שזה הוחזר לו או הועבר למחלקה המשפטית יחד עם כל התיק (עמ' 15). הוצג לו מסמך לפיו הפנקסים נשכחו ואישר שיכול להיות שהפנקסים נשכחו (עמ' 15).

הנאשם העיד, כי ידע שיש למתלוננים סמכות חיפוש, לרבות דרישה למסירת מסמכים, לשיטתו הוא לא מסר את המסמכים אך התווכח עמם, כי אלה היו נחוצים לו לעבודתו. עוד הסכים, כי אין שמדובר בהחלטה שלו אם למסור את המסמכים אם לאו. הוא הודה שלא רצה למסור את המסמכים. בסרטון נראה אלעזר מרים מסמכים מהרצפה לאחר שהנאשם רותק לרצפה על ידי רקוביצקי.

בע"פ 725/97 **קלקודה ואח' נגד הרשות לפיקוח חקלאי** (15.3.98) נקבע, כי סעיף 19 לחוק קובע את סמכויות הפיקוח **"וביניהן תימצאנה לנו סמכויות חיפוש, תפיסת חפצים וחקירת כל אדם בשל עבירה שלעניינה חל הפיקוח החקלאי"**, וכי על פי סעיף 21 **"כדי להבטיח ביצועו של הפיקוח החקלאי, מוסמכת רשת הפיקוח לדרוש מכל אדם כי ימסור לידיה מסמכים ממסמכים שונים, ואותו אדם חייב למסור לידי הרשות מסמכים אלה ככל שנדרש"** (סעיף 13).

עוד נקבע שם, כי החובה על פי סעיף 21 לחוק לא קובעת הסתייגויות ועל כן לא ניתן לסרב לדרישה להמצאת מסמכים (סעיף 26).

אני קובעת, כי הפקחים פעלו בסמכות עת דרשו מהנאשם מסמכים, מפתחות וקוד של המשאית. ראשית, כמפקחים יש להם סמכות כהמשך לסמכות העיכוב הראשונה מאחר שעליהם להשלים את הפעולות הכרוכות במלאכת הסגרת המשאית במגרש.

שנית, התנהגותו של הנאשם, כפי שתוארה על ידי רקוביצקי, כי הוא קיבל שיחת טלפון ולאחריה חזר למשאית, אסף מסמכים אותם החביא מתחת לחולצתו או במכנסיו, מעלה חשד להעלמת ראיות הקשורות בנסיבות תפיסת המשאית ולכן קמה סמכות לתפוס מסמכים אלה.

עוד אני קובעת, כי הנאשם התנגד למסירתם של המסמכים, המפתחות והקוד למשאית, תקף את אלעזר באזור מצחו וזה נחבל, אלעזר הצמיד את הנאשם למשאית ורקוביצקי סייע לו ואחז בנאשם מאחור והפילו ארצה. האירוע הסתיים לאחר שהנאשם נרגע ורקוביצקי קם ואחריו הנאשם. איש מן הצדדים לא המשיך באירוע, דבר שיש בו ללמד שהדברים נסבו סביב דרישת הפקחים לקבל את המסמכים, המפתחות והקוד למשאית והנחתו של הנאשם שהוא יכול להתנגד לדבר גם אם הדבר כרוך בתקיפת המפקח אלעזר.

משקבעתי כי הנאשם תקף את אלעזר אעבור לבחון האם עומדת לנאשם הגנת טעות במצב דברים.

ד. טעותבמצבדברים

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם פעל במצב דברים בו סבר שהמפקחים פועלים שלא כדין ועל כן טעה במצב הדברים העובדתי או המשפטי והתנגד למסירת המסמכים כפי שדרשו.

טעותבמצבדבריםמעוגנתבסעיף 34 לחוקהעונשין:

"(א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו".

טעותבמצבמשפטי (טעותבחוק) מעוגנת בסעיף 34 יטלחוקהעונשין:

"לענין האחריות הפלילית אין נפקה מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו של האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר".

המבחן בטעות במצב דברים הוא כנותה של הטעות (ע"פ 2534/93 **מליסה נגד מדינת ישראל** (13.3.97), דנ"פ 1294/96 **משולם ואח' נגד מדינת ישראל** (29.6.98)). הסבירות יכולה לשמש אמת מידה ראייתית לבחינת אמינותה של גרסת הטעות (ע"פ 5938/00 **אזולאי נגד מדינת ישראל** (14.5.01), ע"פ 4191/05 **אלטגאוז נגד מדינת ישראל** (25.10.06)).

את פליליות התנהגותו של נאשם יש לבחון באספקלריה של טעותו, צריך שזו תהיה כנה במובן זה שהעושה האמין בכנות

ובתום לב שמצב הדברים שדימה לעצמו במקום המציאות האמיתית הוא מצב הדברים האמיתי.

אם ידע הנאשם את המצב העובדתי לאמיתו נשמטת הקרקע מתחת לטענת הגנת טעות במצב הדברים.

בחינת עדותו של הנאשם מלמדת באופן חד משמעי וברור, כי ידע שמדובר במפקחים שפועלים מתוקף תפקידם ועל פי סמכויות שהוענקו להם בדין וידע על חובתו למסור מסמכים אך ניסה לשכנעם אחרת.

ש. " נדבר על חוסר שיתוף הפעולה שלך עם הפיצוח. **אתה יודע שלעובדי הפיצוח יש סמכות לחיפוש, נכון?**

ת. כן.

ש. **ושיש להם סמכות לבקש ממך מסמכים?**

ת. כן.

ש. אז עומד בפניך עובד פיצוח שיש לו את הסמכויות האלה והוא מבקש ממך מסמכים, מדוע אתה מסרב?

ת. **הם עשו חיפוש, עיכבו אותי על זה, ראו את המסמכים והחזירו לי אותם. אמרתי לו בשביל מה אתה צריך אותם, אתם כל פעם לוקחים את המסמכים האלה וזורקים, אלה היו מסמכים של צדוק לוי**

ש. **האם זו החלטה שלך להחליט איזה מסמכים להעביר לעובדים או לא?**

ת. **זו לא החלטה שלי, זו לא פעם ראשונה שהם לוקחים מסמכים של צדוק לוי וזורקים אותם.**

ש. אז זו לא החלטה שלך, לא משנה מה הסיבה לדעתך שצריך להביא את המסמכים?

ת. **אני אמרתי לו, בשביל מה אתם צריכים את המסמכים האלה, כבר עשיתם חיפוש במחסום אלזעים.**

ש. **אני מבינה שיש לדעתך סיבות מדוע הם צריכים את המסמכים, לא צריכים, אין להם צורך וכד' אבל האם זו החלטה שלך אם לתת להם את המסמכים או לא?**

ת. **אני התווכחתי.**

ש. האם הבאת להם את המסמכים לבקשתם?

ת. **הם הרביצו לי ואחרי שהרביצו לי לקחו אותם בכוח. הוא ביקש ממני את המסמכים אבל בכוח.**

ש. **ולא הבאת לו את המסמכים?**

ת. **לא שלא הבאתי, התווכחתי איתו" (עמ' 59 שורות 17 עד עמ' 60 שורה 8).**

לשיטתו, לא אישר, כי לא נתן למפקחים המסמכים אלא התווכח עמם.

ובהמשך:

ש. " אתה טוען שאמרת להם למה אתם צריכים את המסמכים, נכון?"

ת. נכון.

ש. אבל בהודעה שלך הראשונה במשטרה בשורה 6 אתה אומר "אמרתי לו הפנקסים לא שייכים לך, אני לא רוצה לתת לך אותם", אמרת את זה?

ת. זה היה כשהתווכחנו שאמרתי לו בשביל מה אתה צריך אותם.

ש. אז לא הסברת לו, אמרת לו אני לא רוצה לתת לך.

ת. התווכחתי איתו ואמרתי לו את זה בוויכוח.

ש. בהתחלה אתה טוען ששי בלבד לקח לך את המסמכים בכוח.

ת. אני לא זוכר מי זה שי.

ש. השאלה אם זה לפני שהמתלונן השני הגיע או אחרי?

ת. אני לא מבין. יש אחד שביקש את המסמכים ואיתו התווכחתי בגלל שבמחסום אלזעים בדקו. והשני בא ושניהם היו צמודים אלי כאילו רצו לקחת את זה בכוח.

ש. רצו או לקחו?

ת. רצו לקחת את זה ממני בכוח.

ש. אתה מוסר בהודעה השניה בשורה 17 "הוא לקח אותו בכוח" לפני כל הטענה של האלימות.

ת. אולי התבלבלתי, אבל הרביצו לי, הפילו אותי ולקחו אותם.

ש. אתה אומר שפתאום משום מקום הם התחילו לתקוף אותך.

ת. כן.

ש. ספר מה היה.

ת. כשירדתי בא אחד לצד ואמר לי תביא לי את המסמכים, התווכחתי איתו, בא השני, נצמד אלי, אחד מהם אמר לי, אתה צריך להביא לנו את המסמכים והתחיל לתת לי מכות. קבלתי בעיטה

בביצים, הוא תפס אותי מהצוואר, הפיל אותי על הרצפה ונתן לי הרבה מכות. כך היה הסיפור, באו בכוח, הרביצו לי ולקחו את המסמכים" (עמ' 60 שורה 19 עד עמ' 61 שורה 9).

בהמשך הוסיף **"לא השתוללתי, התווכחתי איתם"** (עמ' 65 שורה 32).

נוכח גרסתו החד משמעית של הנאשם לגבי ידיעתו הברורה, כי המפקחים פועלים כדין ובסירובו למסור המסמכים הוא פועל בניגוד לחוק נשמטה הקרקע תחת טענת טעות במצב דברים.

אשר לטענת טעות במצב המשפטי נקבע, כי "טעות בהבנת תוכנה של נורמה עונשית...הריהי טעות במצב משפטי כמשמעה בסעיף 34 יט... וככזו עליה להיבחן... ולא באספקלריה של סעיף 34 יח" (ע"פ 1672/06 **בלילי נגד מדינת ישראל** (10.3.08)).

בחנית סעיף 34 יט, מעלה בבירור, כי לא מתקיים המבחן של טעות "בלתי נמנעת באורח סביר" בעניינו של הנאשם. הנאשם ידע היטב שהמפקחים פועלים כדין ולטענתו כל שביקש היה לשכנעם, אף אם בסירוב ובוויכוח, כי לא ימסור לידיהם מסמכים הדרושים לו להמשך עבודתו.

ה. מחדלי חקירה הנוגעים לאיסוף סרטוני מצלמות האבטחה

ב"כ הנאשם טען, כי שגו גורמי החקירה משמנעו מלשלוח חוקר מיומן שתפקידו לאסוף את הסרטונים ממצלמות האבטחה והותירו את הדבר לידי המתלונן אלעזר שיש לו אינטרס, כי לא כל הסרטונים יוצגו ובכך יש תיעוד לקוי לטענות הנאשם לגבי תקיפתו על ידי המתלוננים.

ת/2, מסמך של אופיר ארמי אודות הורדת הצילומים ממצלמות האבטחה במגרש ללא עריכת שינויים ומסירתם לשוטר רשף עוז.

ת/10, מזכר של השוטר רשף עוז לפיה פנה לאלעזר וציין שהסרטון (230002) קטוע ושלא ימחקו את הסרטונים וכי הוא מבקש לקבל הסרטון מרגע הגעת המשאית למגרש ועד עזיבתם.

ת/11, מזכר של השוטר רשף עוז עם אלעזר לאחר הצפיה בסרטון ובדו"ח הצפיה (ת/5) כדי לברר מדוע לא רואים את תחילת האירוע וזה השיב **"שמדובר במצלמת תנועה שמתעדת תנועה ולא מצלמת רצוף"**. השוטר ביקש ממנו את מלוא הצילומים וזה התחייב להביאם יום למחרת.

ת/12, מזכר של השוטר רשף עוז עם אלעזר לאחר שהאחראי על מצלמות האבטחה במגרש לא הגיע. אלעזר מסר לו, שאופיר הוא האחראי על המצלמות והוא זה שהוריד את הצילומים ומסר לידי דיון דיסק און קיי. הוא שוחח עם אופיר והודיע לו שהוא מבקש את הצילומים מתחילת האירוע ואין די במה שנמסר וזה התחייב להביאם לתחנה בהמשך היום.

ת/13, מזכר של השוטר רשף עוז שהגיע למגרש פגש באופיר שהוריד לו לדיסק און קיי את סרט מצלמות האבטחה

(מצלמה 6) משלב הגעת המשאית למגרש ועד הגעת השוטרים למקום בתום האירוע. אופיר אישר שהוא הוריד את הקבצים שנמסרו למשטרה והוא ביקש ממנו לערוך מזכר על כך (ת/2).

ת/20, שיחה של אבינועם צדק עם אופיר לפיה השוטר רשף עוז העתיק כל מה שזיהה כקשור לאירוע "ממה שאני זוכר האירוע התרחש במקום שבו אין כיסוי מלא של המצלמות והמצלמות לא קלטו את כל האירוע אלא רק חלקים ממנו כי המעורבים יצאו מהפריים". כל המצלמות תקינות אך מצלמות רק בעת תנועה.

נ/10, תרשים שהוצג לעד אופיר ארמי ועל גבו בוצעו סימונים הנוגעים למגרש האמור ומיקום השער, המשרד ומצלמות האבטחה.

נ/11, מזכר של השוטר רשף עוז בשיחה עם אלעזר שמסר שמי שהוריד את קבצי המדיה לדיסק און קי הוא מנהל המגרש אופיר ארמי.

אלעזר העיד, כיהביא את הסרטונים למשטרה:

"אחד החוקרים ביקש ממני להביא את זה ואני הבאתי את זה. אני הבאתי דיסק און קי. לא זוכר תאריך", ובהמשך "לא ידעתי מה להביא. אני מניח שביקשו מאופיר", וכי לא ידע מה יש בדיסק און קי שהביא" (עמ' 19 שורות 5-14 וכן עמ' 20 שורות 18-20 ועמ' 21 שורה 10).

שלל שהיה מעורב בהחלטה איזה חומר להוריד ממצלמות האבטחה (עמ' 19 שורות 25-27).

שלל הטענה, כי הייתה לו הזדמנות לצפות בצילומי האבטחה כדי לדעת מה הם מכילים (עמ' 20 שורות 11-12). שלל, כי צפה בסרטונים בין השלב שנמסרו לידי להבאתם למשטרה (עמ' 20 שורות 15-16). אופיר ארמי מסר לו שאיש המחשבים של המגרש הוריד את החומר לדיסק און קי, אך הוא מעולם לא פגש בו (עמ' 20 שורות 24-26 וכן עמ' 27 שורה 22).

מ- נ/7 עלה, כי אלעזרהעד הגיע למסור לשוטר רשף עוז דיסק און קי ועליו חמישה קבצי מדיה. איש המחשבים של המגרש הוא שהוריד את המדיה ואופיר ארמי בעל המגרש מסר לו. הוא נשאל מדוע אין תיעוד של האירוע ליד המשאית והשיב "זוהי מגבלה של המצלמות, שלא מתעדות את המקום כנראה, אבל ראיתי במקום שיש מצלמה ליד המשאית" (שורות 8-9).

אופיר ארמי העיד בבית המשפט, כי ניהל בתקופה הרלוונטית את המגרש בו אוחסנו רכבים. אישר

שרשם את ההצהרה ב-ת/2. בפעם השניה שהוריד את הסרטון עשה זאת עם שוטר שהגיע למקום "עשינו הכל ביחד" (עמ' 5 שורה 20).

העד מסר שיש מצלמות אך יש אזורים בהם המצלמה פועלת על פי תנועה.

בחקירתו הנגדית, סיפר כי המגרש נתן שירות לבתי משפט, הוצאה לפועל, משרד המשפטים, ביטוח לאומי ועוד. משרד החקלאות היו מגיעים פעם בשבוע ולעתים כלל לא.

לא זכר שמסר סרטונים לאלעזר "אולי דרך ההנהלה, אולי דרך עובד זוטרי שלי. אני לא נתתי לקובי" (עמ' 6 שורה 11).

מסך המחשב בו ניתן לצפות בסרטונים נמצא במשרד ועם רשות של עובד המשרד ניתן לצפות בהם (עמ' 6).

על הסרטונים שלקח השוטר "הוא ראה את המצלמות ואת המסכים והוא לקח את מה שרלוונטי. הוא עשה את זה לבד" (עמ' 7 שורה 20). אישר חלקים מהמפורט בתרשים נ/10 אך ציין שאינו מדויק וכי בין מצלמה 6 (ת/4) לשער ישנן 3 מצלמות אך אלה לא יכלו לקלוט את ההתרחשות ליד המשאית (עמ' 7).

לגבי איש המחשבים שהוריד את הסרטונים שנמסרו לאלעזר מסר שאין לו מושג למי הכוונה "אנו חברת מחשבים. יש לנו שירות עם אנשי המחשבים שלנו. אנו חברת בת של מחשבים. אני לא יודע על מה אתה מדבר?" (עמ' 7 שורות 30-31).

אישר, כי הוא מכיר את המתלוננים וכי מדובר בקשרי עבודה בלבד (עמ' 8 שורות 10-3).

רשף עוז, סיפר לגבי ת/13, כי מאחר שהסרטון שהיה בתיק היה קטוע ביקש ממנהל המגרש להוריד לו את הסרטון לפי תאריך ושעה שהגדיר לו. לאחר שצפה בסרטון ערך את דו"ח הצפיה ת/14.

בחקירתו הנגדית, אישר כי כשהגיע למגרש ביקש השלמה למה שצולם במצלמה 6 (עמ' 31). הוטח בו שאיש מחשבים לא בדק את הזירה ואסף את הסרטונים אלא המתלוננים והשיב "יכול להיות שבהיותם עובדי ציבור קיבלנו מהם את המצלמות ככה" (עמ' 31 שורה 25) והוסיף, כי מקבלים גם מאזרחים ועסקים.

על ההחלטה לאסוף את הסרטון ממצלמה 6 "מעין בדו"ח, מאחר ומדובר על מספר זווית שקלטו את האירוע, המצלמה הזאת הייתה חשובה והעניין של קטיעה היה חשוב להבהיר את העניין הזה ולהבהיר מה היה שם, ולכן יצאתי והבאתי את הערוץ שהייתה איתו בעיה, והוברר שלא הייתה בעיה, כי הייתה מצלמת תנועה" (עמ' 32 שורות 5-3).

ובהמשך:

" ש. השאלה מה לא רואים, מה עשית בתיק זה כדי לוודא שקיבלת את כל המצלמות שכיסו את אירוע המכות?

ת. לצאת בעצמי לשם, לראות במספר זוויות את האירוע, מצלמה שהייתה בעיה יצאתי לשטח לקבל את ההתרשמות מעצמי ויש את הדוח צפייה החדש.

...

ת. אני לא יודע מה קרה עם איש המ"ט בזמן האירוע, מדוע לא הגיע בזמן האירוע או לאחריו לקחת את המצלמות אמרתי כי זה מקובל, אמרתי כי אנו מקבלים מאזרחים ומקב"טים ועובדי ציבור מצלמות, במידה ואנו מתרשמים מצפייה

מהחומר אם יש בעיה, אנו מגיעים לשם או שולחים את איש המ"ט כמו במקרה זה.

ש. תסכים איתי שמצב שבו מי שמביא את הצילומים זה אחד מהמעורבים בקטטה תמיד יכול להיות חשש שהוא יביא משהו חלקי, כפי שקרה פה ועלית על זה?

ת. ברגע שאני רואה אם יש בעיה כזאת או אחרת אחרי שקיבלנו חומרים, מגיעים למקום או שולחים איש מ"ט, לבדוק, אין בעיה לקבל מצלמות אבטחה לבדוק את הראיות" (עמ' 32 שורות 10-29).

לדבריו, הוא בחן והשלים את הדברים בצורה שהניחה את דעתו, עברו על התיק גם קצין החקירות והיועץ המשפטי של התחנה ולא סברו שיש צורך בהשלמות נוספות או שליחה של מומחה לזירה.

לא זוכר אם עיין בדו"ח הצפיה של כהני (ת/5) טרם חקירת הנאשם.

הלכה היא כי מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף קיומם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו. כך נקבע ברע"פ 3610/15 סמיונוב נ' מדינת ישראל (8.6.15):

"אין במחדל חקירה כדי להביא בהכרח לזיכוי הנאשם. כפי שנפסק, במקרים בהם נתגלו מחדלי חקירה, ביהמ"ש צריך לשאול עצמו האם המחדלים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנת הנאשם. ע"פ אמת מידה זו, על ביהמ"ש להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות. נפקות המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה ובספקות שמעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבות של כל עניין ועניין." (סעיף 9 לפסה"ד).

אין מחלוקת בין הצדדים, כי הסרטונים המצויים בתיק החקירה אינם מתעדים את החלקים בהם טוען הנאשם לתקיפה מצד המתלוננים ולהיפך.

לו נערכו הסרטונים באופן מגמתי שיחזק טענות המתלוננים ויפגע בהגנת הנאשם מצופה היה שאלה יכללו את החלקים בהם נטען, כי הנאשם תקף את המתלוננים שוב ושוב. משהסרטונים לא מכילים את טענות שני הצדדים לא מצאתי שיש בדבר לחזק טענות ההגנה.

מכל מקום, השוטר רשף עוז הגיע למגרש בעצמו צפה בסרטונים והעתיק את הסרטון החסר ממצלמה 6. מקובלים עלי הסברי השוטר רשף, כי סרטונים נמסרים על ידי אזרחים, בעלי עסקים ועובדי ציבור ובמקום שיש צורך הם עושים השלמות כפי שעשה בתיק זה.

אף שיש לתהות מדוע נקטו החוקרים בגישה זו, בה נתבקש המתלונן להביא את הסרטונים מהמגרש, שוכנעתי כי אלעזר רק הביא את החומר שנמסר לו על ידי נציג המגרש לחוקר בתיק. לא הובאה כל ראיה, כי נערכו שינויים בקבצי המקור השמורים במגרש באופן שאלה נמנעו מהחוקר רשף עוז.

ו. מחדל חקירה הנוגע לאי בדיקת DNA

אין חולק, כי הדם ממעילו של הנאשם לא נבדק ולכן לא ברור האם מדובר בדם מחבלתו של אלעזר או הנאשם עצמו.

ההלכה הפסוקה קובעת ש"אין משמעות ראייתית מזכה להיעדרן של טביעות אצבע או דנ"א, שכן כוחן של ראיות מדעיות מסוג זה הוא בהימצאותן ולא בהיעדרן", וכי אין בהיעדרן כדי ליצור ספק סביר בהוכחת אשמתו של הנאשם (ע"פ 8798/12 מרדכי נבון נ' מדינת ישראל (30.7.13), וכן ע"פ 6679/04 אלכסנדר סטקלר נ' מדינת ישראל (11.5.06)).

העדה **עינב כהן**, אישרה שאם רשמה ב-6/נ-6 שיש חבלה על אלעזר אז סימן שראתה עליו חבלה כאמור. היא לא יודעת מה עלה בגורל המעיל של הנאשם ולא יודעת אם נבדק אם למשאית יש קוד אם לאו.

הנאשם לא חלק על כך שאלעזר נחבל וירד לו דם (עמ' 63 שורות 19-22) וממילא אין מחלוקת שגם הנאשם נשרט כתוצאה מהאירוע. משכך לא שוכנעתי, כי יש במחדל זה להחליש את ראיות המאשימה ולהוכיח שהנאשם לא ביצע את התקיפה שגרמה לחבלתו של אלעזר.

יש לבחון האם הוכחה אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר בהתבסס על הראיות שהוכחו ולא ליתן משקל להעדרה של בדיקת DNA.

לסיכום

מצאתי מספר חיזוקים לגרסת המתלוננים בסרטוני האבטחה לפיהן הנאשם סירב למסור את המסמכים לידי אלעזר, שהיה מאבק ביניהם ורקוביזקי התערב ומשך את הנאשם וריתק אותו לרצפה, המסמכים נתפסו על ידי אלעזר לאחר שנזרקו על הרצפה וכך גם מפתחות המשאית, השיחות למוקד 100 של אלעזר ודודו של הנאשם, האופן שבו הסתיים האירוע לאחר שהנאשם רותק לרצפה, העובדה שבתום האירוע הנאשם המשיך לחפש את חפציו, העובדה שאין כל אלימות הדדית בין הצדדים לאחר שהנאשם ורקוביזקי קמו מהרצפה, העובדה שהנאשם שהתהלך ליד השער התיישב ונשכב רק בהנחיית דודו והעדר הסבר מצד הנאשם לחבלתו של אלעזר.

הסרטונים ב-3/ת-ו-4/ת מחזקים את גרסת המתלוננים שתקיפתו של אלעזר הייתה בתגובה לדרישתם שהנאשם ימסור את המסמכים כמו גם את מפתחות הרכב והקוד.

הוכח, כי הנאשם סירב למסור למתלוננים את מפתחות המשאית והקוד שלה וכן מסמכים אותם החביא על גופו לאחר שיחת טלפון שקיבל. הוכח שהנאשם מסר מפתח אחר ולא את זה של המשאית, שנתפס על הרצפה בהמשך האירוע.

הוכח, כי הנאשם לאחר סירובו למסור המסמכים, היכה את אלעזר במצחו וגרם לו חבלה, עד כי רקוביזקי התערב, אחז בו וריתק אותו לרצפה.

הוכח, כי לאחר תום האירוע ובעוד השלושה הולכים לכיוון היציאה מהמגרש איים הנאשם, כי ישחט אותם אם יגיעו למזרח ירושלים.

לא שוכנעתי, כי פרק הזמן של שנייה במהלכה לא מתועדים הנאשם ואלעזר במצלמה מתיישב עם יתר התקיפות שייחסו לו השניים ועל כן לא הוכח שהנאשם תקף אותם כמפורט בכתב האישום למעט חבלתו של אלעזר ודחיפות במהלך המאבק, ועל כן אני מזכה אותו ממעשי התקיפה האחרים.

נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי מעל לספק סביר, כי הנאשם ביצע את המפורט לעיל ועל כן אני מרשיעה אותו בעבירות של איומים, הפרעה לעובד ציבור במילוי תפקידו ותקיפת עובד ציבור (תקיפתו של המפקח אלעזר).

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים